

broj 115

časopis za mladež

Odeš

svibanj-lipanj 2012.

Veči **SAN**

SNAGA jedinstva

Kada jednom
dodemo na **NEBO**

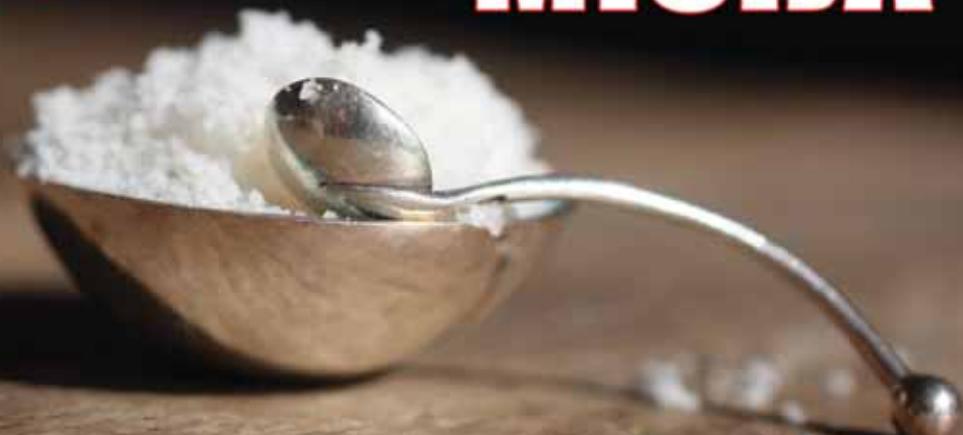
Slike iz RUANDE

MISIJA:
potpuna
predanost
Bogu

Tema broja:

MISIJA

CIRKUSKI KLAUN

HOT ILLUSTRATIONS FOR YOUTH TALKS / WAYNE RICE

Filozof Søren Kierkegaard jednom je prilikom ispričao priču o cirkusu koji je zahvatio požar. Plamenovi su se od cirkusa širili na polja koja su okruživala cirkus i vatra se počela približavati selu.

Vlasnik cirkusa, uvjeren da će selo biti uništeno i da će ljudi stradati ako ne budu upozoren, pitao je ima li nekoga tko bi mogao poći u selo i upozoriti ljudi. Klaun, obučen u svoj kostim, skočio je na bicikl i požurio nizbrdo u selo.

"Spašavajte živote! Spašavajte živote! Dolazi požar i selo će izgorjeti!" vikao je dok je vozio bicikl gore-dolje po seoskim ulicama. "Selu će izgorjeti! Spašavajte živote!"

Znatiželjni stanovnici sela izišli su iz svojih kuća i dućana i stali uz rub pločnika. Dovikivali su klaunu, smijali se i pljeskali njegovoј izvedbi. Što je očajnije klaun vikao, to su se stanovnici sela više veselili.

Selo je izgorjelo i izgubljeno je puno života jer nitko klauna nije shvatio ozbiljno. Uostalom, on je bio samo klaun.

PRIMJENA

Poput klauna u ovoj priči, ni nas ljudi neće shvatiti ozbiljno ako se naživot ne slaže s porukom koju prenosimo svijetu. Ako cijelo vrijeme živimo jednim načinom života, a u određenom trenutku pokušamo svijetu prenijeti sasvim drugu poruku, nitko nas neće doživjeti ozbiljno.

Zato ozbiljno razmislimo o tome tko mi zapravo jesmo i jesmo li autentični kršćani. Hoćemo li shvatiti Isusa ozbiljno i ići propovijedati Evandelje svijetu (vidi Marko 16,15)? Ne možemo očekivati od svijeta da shvati Evandelje ozbiljno ako mi nismo voljni živjeti onako kako drugima govorimo i ako nismo svjedoci Kristove sile i ljubavi.

Odjek

svibanj — lipanj
2012.

Cijena 10 kn

Izdavač i osnivač

Odjeljenje za mladež
Kršćanske adventističke
crkve

Glavni urednik

Slobodan Bobo Marčeta
bobomarcheta@yahoo.com

Adresa uredništva

Odjek
Rakovčeva 26
10000 Zagreb
Hrvatska
tel. (01) 2361 923
faks (01) 2361 901
odjel.mladih@gmail.com

Uredništvo

Tamara Moslavac
Dejan Stanjević
Ana Veble
Ivona Vratarić

Lektura

Marijan Malašić

Korektura

Tünde Torma

Grafičko oblikovanje

Sanja Šeb, Cat design

Tisk

Tipomat

Naklada

900 kom.

ISSN 1331-5994

Riječ urednika

J oš dok sam bio mali školarac, na vjeronauku smo popunjavali anketu u kojoj je između ostalog bilo i pitanje: "Što želiš biti kad odrasteš?" Vjerovali ili ne, ja sam napisao da želim biti propovjednik-misionar. Moja mama još uvijek čuva taj papir. Želio sam drugim ljudima u dalekim stranim zemljama govoriti o Bogu kako bi Isus što prije ponovno došao. Kada sam odrastao i završio studij, imao sam priliku otici u te daleke zemlje. No Bog me je pozvao i osvijedočio da se vratim i budem propovjednik-misionar, ali u svojoj zemlji.

Nedavno sam ukorio svojeg sina kako zadnji izlazi iz škole. Pitao me je: "Što je važnije, izići prvi ili biti misionar i prijatelju govoriti o Isusu?" Moram priznati da sam se s jedne strane postidio što sam ga ne pitajući ništa prvo ukorio, no, s druge strane, bio sam sretan što moje dijete drugima govoriti o Bogu i tu svoju misionarsku ulogu shvaća ozbiljno, što je ona dio njegovog života, njegove svakodnevice.

Iza nas su tri misijske škole u kojima smo na različite načine i uz različite pristupe govorili o tome kako drugim ljudima ukazati na pravoga Boga. Pred nama je još i događaj u Splitu, gdje ćemo se upoznati s misionarskim metodama i na koji način pristupiti ljudima oko nas. To su stvari koje su jako korisne i koje nam pomažu u radu. Ali prije svega moramo biti misionari u srcu. Želja da svima oko sebe prenesemo tu Radosnu vijest o spasenju u Kristu neka uvijek bude prisutna u nama, dio nas, a mi sami budimo živa poruka drugima o Bogu. Neka vas Bog blagosloví, mladi misionari!

JEDNA GODINA ZA ISUSA

Vaš Bobo S. Marčeta

JEDNA GODINA ZA ISUSA

"JEDNA GODINA ZA ISUSA"

**voljeti Boga
+ voljeti ljudе**

DALMACIJA U FOKUSU

Organizator: Jadranska unija konferencija – Odjel misionstva i Odjel mladih

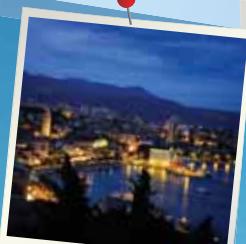
**Iskoristite priliku! Udružite se
s drugim mladima i doživite
duhovnu avanturu života!**

Jedna godina za Isusa je misijski projekt namijenjen adventističkoj mlađezi, koji vam omogućuje da godinu dana budete posebno aktivni za Isusa i provedete nezaboravno vrijeme u srcu Dalmacije. Kroz ovaj program mlađi uče kako voljeti Boga i bližnje, kako Isusa približiti ljudima u suvremenom društvu te kako voljeti one koje Isus voli. Kroz ovaj projekt dajete svoj doprinos širenju Radosne vijesti u Splitu i cijeloj Dalmaciji.

hrana i smještaj

Svaki mjesec članovi tima dobivaju mali džeparac. Svi troškovi smještaja, hrane i lokalnog putovanja su pokriveni.

Svi članovi tima zajedno pripremaju hranu, nabavljaju namirnice, peru suđe i čiste prostorije koje koriste. Smještaj je osiguran u novouređenim prostorijama crkvene zgrade u Splitu.

Tijekom godine sudionik ima dva tjedna slobodno tijekom Božića i Nove godine te dva dodatna slobodna vikenda. Jedan dan u tjednu je slobodan dan. Voditelj projekta osigurava dobru disciplinu, ali i osigurava sudionicima da imaju dovoljno vremena za odmor i rekreaciju. Od svih polaznika očekuje se kršćanski stil življenja i dobri međuljudski odnosi.

Mogu se prijaviti mlađi koji imaju najmanje 18 godina. Broj mesta je ograničen. Prijave treba podnijeti najkasnije do 1. rujna 2012.

Vi poznajete sebe i kako Bog djeluje u vašem životu.

Stoga, ako osjećate Božji poziv, nemojte čekati!

Ne propustite uključiti se u ovo nezaboravno duhovno iskustvo! Vaš doprinos je od neprocjenjive važnosti – za vas, za Isusa i za ljudе u Dalmaciji!

*Više informacija na:
dalmacijaufokus@gmail.com*

Istinsko zajedništvo

Tijekom te godine
iskusit ćete
sljedeće:

Živjeti u kršćanskoj zajednici uključuje više nego dijeliti sobu ili zajedno jesti. Želimo jedni druge bolje upoznati i razviti osjećaj pripadnosti istoj obitelji. Želimo provesti u praksi biblijske pozive da volimo jedni druge – da se molimo jedan za drugoga, ohrabrujemo jedan drugoga, služimo i podnosimo jedan drugoga. Za vrijeme ovog projekta imat ćete priliku sudjelovati u zajedničkim bogoslužjima, zajedničkim obrocima, razgovorima na nastavi, zajedničkom obavljanju svakodnevnih poslova, a ponajprije u zajedničkoj službi drugim ljudima. Nastojimo razvijati najbolje moguće odnose sa svakim članom tima.

Služba lokalnoj zajednici

Naša vizija službe lokalnoj zajednici slijedi Isusa kao najbolji Primjer. Ellen G. White je napisala: "Spasitelj se **miješao** s ljudima kao onaj kome je na srcu bilo njihovo dobro. On im je pokazao svoju sućut, **služio** im u njihovim potrebama i zadobio njihovo **povjerenje**. Zatim ih je **pozvao**:

"Hajdete za mnom." (Put u bolji život, 79). Na sličan se način i mi želimo povezati s ljudima u susjedstvu i polako razvijati istinska prijateljstva. Kao drugi korak, želimo iz sućuti zadovoljavati potrebe ljudi u Splitu i time zadobiti njihovo povjerenje. Konačno, želimo ih na prirođan način pozivati da slijede Isusa.

Tijekom naše misije vodit će se računa o darovima i području zanimanja svih koji su uključeni, kao i o važnosti timskog rada. Kroz sve aktivnosti i našu nazočnost u Dalmaciji želimo propovijedati nadu koja se nalazi u Isusu te služiti ljudima u njihovim svekolikim potrebama.

Učeništvo

Pored misije, naša najveća želja je duhovni i osobni rast svakog člana tima. Svaki aspekt ovog projekta na neki način potiče duhovni rast i pomaže da se razvijemo kao cjelovite osobe sposobljene za službu bližnjima. Dnevni raspored omogućava da se najbolje vrijeme provede u molitvi, poučavanju Biblije i osobnom bogoslužju. Pojedinačni razgovori s voditeljem projekta pružit će prigodu da budete saslušani, usmjereni i ohrabreni u vašem odnosu s Isusom.

Svaki član tima bit će ohraben ne samo na dublji odnos s Isusom, već i na osobni i profesionalni napredak, što između ostalog uključuje radne navike, ustrajnost i timski rad.

Obuka i trening

Osim praktičnog rada, naglasak je na dobroj i temeljitoj obuci. Glavna područja obuke koju provode pastor i predavači iz Hrvatske i inozemstva jesu:

- Duhovnost u misiji;
- Adventistička vjerovanja u biblijskom radu;
- Kako razumjeti i promicati Bibliju;
- Kreativna misija u suvremenom svijetu;
- Javna evangelizacija i govorništvo;
- Službe ljubaznosti i zdravstveno-socijalno djelovanje;
- Zdrava crkva kao preduvjet za uspješnu misiju.

Naše uvjerenje je da dobra obuka i praktična primjena naučenog trebaju ići ruku pod ruku.

Partnerstvo s Crkvom

U ovom projektu želimo surađivati s lokalnom adventističkom zajednicom u Splitu, kao i s biblijskim radnicima i pastorima na službi u Dalmaciji. Također, želimo surađivati s pojedincima i skupinama iz Hrvatske i inozemstva koji nam se žeče (na kraće ili duže razdoblje) pridružiti u službi propovijedanja Evandelja. Svatko može nešto učiniti za ljudе u Dalmaciji. Stoga ohrabrujemo sve vjernike i crkve da planiraju svoj doprinos.

Vesti san

"Prava je naredba Jahvina – srce sladi; čista je zapovijed Jahvina – oči prosvjetljuje." (Psalim 19,8)

Puno puta ljudi mi kažu da bi željeli naučiti više o Bibliji i bolje upoznati Boga i pitaju koju bi knjigu prvo trebali početi čitati u Bibliji. Pa, cijela je Biblija zanimljiva i njezine riječi uče nas o tom predivnom Bogu. Ali za ljude koji počinju čitati Pismo obično preporučim Psalme.

Psalam 19 je psalm zahvalnosti i proslavljanja. To je "himna Bogu kao Stvoritelju prirode i Davatelju Zakona". Sunce je Božje glavno svjetlo na nebu, a Zakon je Njegovo glavno svjetlo na zemlji otkrivači Njegov karakter i ljubav prema nama. David je bio ganut kada je gledao sunce; bio je ganut i kada je promišljao o Zakonu. Obje su stvari otkrivene – prvu otkriva priroda, a drugu nadahnuto Pismo. Zato se u Starom zavjetu Gospodin često opisuje kao Davatelj Zakona i kao Stvoritelj.

Gospodnje odredbe povezane su s posebnim elementima Zakona, one imaju silu i naše srce čine sretnim. Gospodnje zapovijedi užidju život ljudi umjesto da ga ponižavaju.

Bolje je hoditi ispravno nego pogrešno; bolje je živjeti ispunjen ljubavlju nego ispunjen mržnjom. Kada odlučimo biti na Božjem putu, iz srca izlazi sreća.

Kako bi bilo predivno kada bi svi ljudi odabrali pravi put! Kako bi svijet bio drugačiji kada bi prepoznali Boga kao svoga jedinog Gospodina i Spasitelja! Kako bi bilo drugačije kada bi živjeli po Njegovim odredbama! Ali, nažalost, dio smo svijeta na kojem, izgleda, velika većina hoda u pogrešnom smjeru. Mnoge ljudi nije briga za planove i snove koje Bog ima za njihov život i mnogi od njih ne žele slijediti upute koje je Bog dao u svojoj riječi – Bibliji.

Mnogo puta moramo birati između službe Bogu i poslušnosti Njegovim zapovijedima ili služenja sebi i svojim vlastitim interesima. Netko je jednom rekao da naši sadašnji izbori određuju našu budućnost. Kako je ovo istinito! Kada kao kršćani govorimo o budućnosti, naš krajnji cilj nije uspjeh u ovome svijetu. Mi sanjamo o nebeskom kraljevstvu (Hebrejima 11,10.11).

Wasthi Lauers, dvadesetpetogodišnja mlada dama s izrazitim darom za novinarstvo, kao i mnogi drugi mlađi ljudi, željela je da njezin san postane stvarnost. Tražeći načina da postigne svoje ciljeve i koristeći svaku priliku, prijavila se za reality show. Između tri stotine prijavljenih, za emisiju se biralo samo deset novinara. Wasthi je bila jedan od prvih odabranih sudionika. Svatko od njih bio je vrlo talentiran i inteligentan i trebali su se boriti za pobjedu. Bilo je različitih aktivnosti kojima se ispitivalo njihovo znanje, inteligencija, spretnost i hrabrost.

Pobjednici će biti primljeni kao izvjestitelj u jednom od najpoznatijih brazilskih TV-programa "Sve je moguće".

Nemajući previše informacija o realityju, ona je prihvatala izazov za ovu odličnu priliku za posao. Naravno da je znala da neće biti lako budući da je ona adventistica i svetkuje subotu. U veliku kuću ušlo je deset novinara i tamo su bili promatrani dvadeset četiri sata na dan preko nacionalne

televizije. Istoga dana na programu je bila zabava. Bio je to petak navečer. Wasthi je odlučila ostati u svojoj sobi. Već su počeli izazovi sudjelovanja u ovom programu gdje se radilo o njezinim uvjerenjima. Sljedećeg dana, u subotu, trebali su se suočiti sa svojim prvim ispitom. Bili su podijeljeni u dvije skupine. Wasthi je odbila sudjelovati. Njezini su stavovi probudili zanimanje organizatora realityja.

Voditeljica programa pozvala je Wasthi. Željela je znati zašto se ovo događa. Svi sudionici, svi organizatori i svi gledatelji ove emisije željeli su znati razlog. Zašto? Voditeljica je bila vrlo konkretna kada ju je pitala u izravnom prijenosu: "Wasthi, zašto si odbila sudjelovati na zabavi u petak navečer i zašto nisi htjela sudjelovati na ispitu u subotu?"

Odgovor je bio vrlo iznenadjujući i dirljiv: "Vikende provodim na drugačiji način. Ja sam adventistica i svetkujem subotu. Za mene u petak navečer, kada zađe sunce, započinje subota (Levitski zakonik 23,32). Biblija kaže da je to poseban dan... Bog je stvorio svijet u šest dana, a sedmi, subotu, stvorio je za nas. Tog dana mi se sjećamo Njegovog staranja, Njegove ljubavi prema nama i taj dan provodimo s Njim... Tako sam ja učila još od djetinjstva i u to vjerujem." Sa suzama u očima i drhtavim glasom Wasthi je svjedočila o svojoj vjeri uživo u trajanju od dvanaest minuta cijelom Brazilu, tisućama ljudi koji su je gledali. Voditeljica je bila iznenađena i rekla je da je ovo prvi put da čuje takvu stvar o suboti. Vjerujem da je mnogim ljudima koji su gledali program toga dana ovo bilo prvi put da su čuli ovaku istinu.

Wasthi nije mogla dalje ostati u realityju jer se većina ispita održavala u subotu. Istoga dana napustila je emisiju ne zato što je odustala od svojeg sna, već samo od sudjelovanja u TV-emisiji. Istina je da je ovo bila možda najbolja prilika koju će ikada imati, ali njezina vjera bila je važnija. Ona je znala da Bog ima veći plan za nju. Plakala je napustivši emisiju, ali je bila sretna što je donijela dobru odluku (Izreke 16,20). Njezin je prioritet bio ispuniti Božju volju u svojem životu. S radošću u srcu i hrabrošću u obavljaju svoje zadace imala je hrabrosti reći cijelom Brazilu: ja sam mlađa adventistička vjernica.

Adventistička televizija, saznavši za njezinu priču, pozvala ju je da ispriča svoje svjedočanstvo o tome kako ju je Bog upotrijebio kako bi tisuće i tisuće ljudi mogle vidjeti da čak i mlađi ljudi mogu voljeti Boga i biti Mu odani poštujući Njegova načela.

Wasthi je pokušala dobiti posao izvjestitelja u TV-emisiji "Sve je moguće". I njezine posljednje riječi voditeljici programa bile su: "Znate li zašto će sve biti dobro? Jer je Bogu sve moguće."

Ispлатi se služiti Bogu i svjedočiti o Njegovoj ljubavi. Na kraju krajeva: "Prava je naredba Jahvina – srce sladi; čista je zapovijed Jahvina – oči prosvjetljuje." (Psalam 19,8)

-- Ozren Kos --

Kada jednom dođemo na Nebo

Koliko puta sam se zapitao! Koliko puta sam zatekao samoga sebe da razmišljam o tome! Čak i sada, dok ovo pišem, razmišljam o tome. Nebo. Znam sve o tome. Od djetinjstva slušam o Nebu. Koliko je pjesama napisano o Nebu? O našem domu koji nam Isus spremi? O svemu što nas čeka. No znamo li doista što nas čeka? Znamo li? O, da, naravno da znamo, reći ćete. Znamo sve o novom Jeruzalemu, znamo o tisuću godina koje ćemo tamo provesti. Znamo sve o kerubinima, o Božjem prijestolju. Ali, istina je... to što znamo nije ni najmanji dio svega onoga što nas čeka.

Jeste li se ikada našli u situaciji da razmišljate, da zamisljate nešto a da ne znate točno što vas čeka? Recimo to ovako: sigurno ste se zatekli da razmišljate o rođendanskom poklonu za koji site znali da ćete ga dobiti od svojih prijatelja, roditelja, brata ili sestre. Ako jeste, onda taj isti osjećaj pokušajte preslikati na razmišljanje o Nebu. Znate da je tamo nešto, sigurno je nešto veoma lijepo, srce vam ustreperi od radosti i isčekivanja. Tako je to s poklonima, a tako će biti i s našim isčekivanjem Neba.

Ispričat ću vam jedan svoj san... zapravo nisam siguran je li bio san. Jer bilo je toliko stvarno. Sve sam video, čuo, osjetio. Kao da se stvarno dogodilo. Poslušajte me...

Otvaram oči. Gdje sam to? Što... što se događa? Ja... letim. Zbilja letim. Ne, to ne može biti. Ustvari, još uvijek sanjam. Samo što je ovaj san možda malo previše stvaran. Trebam se uštipnuti pa ču se probuditi. Stvarno sam jako umoran pa zato tako sanjam. Ne, ne pomaže. Ali me zato boli. Znači... ipak ne sanjam. Zbilja letim. Hej, JA LETIM!!! Zašto galamim a nitko me ne čuje? Nema veze. JA LETIM!!! Oduvijek sam to želio. A što je ovo sve oko mene? Zvijezde! Zvijezde? Znači, nalazim se u svemiru. Cool. Letim i u svemiru sam. Ali

kamo idem? Ma nema veze. Zašto se time zamaram? Uopće nije važno...

Prošlo je, prema nekoj mojoj matematici, a u tome nikada nisam bio dobar, nekih pola sata. Desetak minuta višemanje. Najednom vidim svjetlo. Jako je i blještavo. Prolazim kroz njega, sve brže i brže. Svjetlo je toliko jako da moram zatvoriti oči i prekriti ih rukama. Nemam zraka. Oh, ne... što sada? Sve je bilo lijepo i krasno, ali morao sam znati. Dobre stvari ne traju dugo. Eto ga, gotovo je. Ne mogu više izdržati. Svjetlo je jako, zraka nemam. To je to...

Jesam li umro? Jesam li živ? Ili možda sanjam? Nisam umro, vidim da nisam kada dišem. Ako ne sanjam, a ne sanjam, jer me još uvijek boli ruka na mjestu gdje sam se uštipnuo, onda što je ovo? Kakvo je to mjesto? Podižem pogled, a nebo... nebo nema kraja. I što je još čudnije, vidim zvijezde kako prolaze po nebu. Vidim planete. Nisam znao da ih toliko ima. Čini mi se da miljuni i miljuni galaksija prolaze iznad mene.

A otkuda sada ovi ljudi oko mene? Ne poznajem ih. A čini se da svi gledamo jedni u druge. "Znate li možda gdje smo?" Kakvo je ovo mjesto?", upitao sam jednoga od njih. "Ne znam, i meni je čudno." Krenuo sam dalje, došao do morske obale, a kada tamо još veća skupina ljudi. I svi se gledamo. I pitamo se: Gdje smo mi to? Što nam se dogodilo? Čekaj malo, čini mi se da negdje u toj skupini, među svim tim ljudima, vidim poznato lice. Probijam se kroz gomilu, dolazim do svojeg prijatelja i pitam ga što on ovdje radi. Zna li kakvo je ovo mjesto? Nije mi trebalo ništa odgovoriti, jer sam po njegovom izrazu lica video ono što sam trebao od početka znati. *Zar ne zna?* *Zar ne vidiš?* *Zar ne razumiješ?* Oh, da... sada znam. Sada napokon znam gdje sam. Ovo je Nebo, ovo je taj dan, i dan u

koji nas je Bog pozvao k sebi i ovo je trenutak za čitavu vjećnost.

Zašto ja ovo mjesto zovem Nebom? Jednostavno zato što ne znam kako bih ga drugačije nazvao. No to sada nije ni bitno. Iz tih mojih misli vraćaju me neki poznati glasovi. Glasovi na koje sam naviknuo. U svojoj crkvi. Vidim lica prijatelja za koje sam toliko sretan što su ovđe, sa mnom. Hej, govorim im... zar ovo nije nevjerojatno? Možete li vjerovati da je to ono o čemu smo cijeli život slušali, o čemu smo pjevali? "Ma ne postoje riječi kojima bih opisao što sada osjećam", kažem u glasom koji puca od uzbuđenja i sreće i ushita. Zašto nitko nije izmislio neke riječi kojima bih vam sve ovo mogao opisati. Tako gorim od želje da vam sve u detalje opisem kako je ovđe prekrasno, sjajno. Osjećam ljubav. Svuda oko sebe. Vidim ljubav na licima ljudi, na licima svojih prijatelja.

Nemam koliko je minuta prošlo, ili se možda ipak radi o satima. Već sam vam spomenuo kako sam loš u matematici. No to nije sada važno. Zelim vam reći sljedeće. Približio sam se svojem prijatelju. Možda bih vam trebao reći nešto o njemu. Zajedno smo odrasli, išli smo zajedno u školu. Bili smo si dobri. Kada smo malo odrasli, znao sam mu, s vremena na

vrijeme, govoriti o Bogu. Mislim, nije to bilo klasično svjedočenje. Samo znam da sam mu govorio o tome kakav je Bog. Sjećam se jedne prilike kada je imao problema na poslu. Rekao je da ne zna kako će izdržati taj veliki pritisak. Svi su ga stiskali, svi su bili užurbanici i od njega su to isto tražili. A on se trudio, zbilja se trudio, ali mu nekako nije išlo. Nije se mogao pokrenuti. Bojao se da će ga otpustiti. Sjećam se da sam mu rekao da postoji Bog koji zna za naše probleme i zna kada smo u nevolji. Kada se ja nađem u problemu, ma koliko god on bio težak ili nesavladiv, ja se molim

Bogu, rekao sam mu. I znam da će me On čuti. Pokušaj, nemam što izgubiti. I tu je stalno. Ja sam krenuo dalje, njega sam ostavio s tim mislima. I tko bi rekao da je taj moj jedan maleni savjet, da mu je samo tih nekoliko rečenica pomoglo da pronađe put do Boga. I sada sam veoma sretan i zahvalan što mi je Bog pomogao da barem jednu osobu dovedem k Njemu. Ipak, moj život, sve ono što sam vjerovao, sve to nije bilo uzalud.

Vratilo sam se k svojim prijateljima iz crkve. Zbilja, veliku sam sreću osjećao što su oni ovđe. Ali ipak... to mi je nekako bilo i za očekivati. Pitao sam ih jesu li oni možda susreli nekoga svoga koga su doveli Bogu i tko je sada ovđe. O, da, bio je njihov odgovor. *Ima tu ljudi za koje nikada, ali baš nikada nismo mislili da će biti s nama. Uvijek smo mislili da naše riječi*

padaju na tvrdo tlo, ali kakvo li je iznenađenje vidjeti da nije bilo tako. I sretni smo i zahvalni Bogu što nas je ovako prekrasno upotrijebio. Razumio sam ih. I više nego dobro. Nego, hajdemo se malo prisjetiti vremena dok smo bili na Zemlji. I tako smo mnogo sati proveli prisjećajući se svih naših zgoda i nezgoda. Koliko je samo smijeha bilo među nama. Osjećao sam baš onu pravu, iskrenu ljubav za moje prijatelje. *A, joj, sjećaš li se ti kada smo... ma nije moguće da je tako bilo završilo... joj, zar sam zbilja to obukao, kako sam samo mogao!*

Slijedećeg dana, rano u zoru, okupili smo se na ulazu u novi Jeruzalem. Andeli su nas vodili kroz grad. Njegove su ulice bile od zlata. Da, pravoga zlata. Kako je samo velik ovaj grad. Čini mi se da bi mi trebala čitava vjećnost da ga prehodam i upoznam svaki njegov kut. Pa ja sam stvarno blesav... imam čitavu vjećnost da ga cijelog pregledam i upoznam. Dok tako hodamo, pomno promatram lica ljudi. Nema na njima ni tračka žalosti ili straha. I tada se sjetim da je Bog rekao da neće biti ni suza, ni bolesti ni straha. Super, znači, ne moram se brinuti da će ikada više biti bolestan. Mislim, nije ni da sam na Zemlji bio nešto previše bolestan, ali dobro. Znate što sam želio reći. Razgovaram sa svojim prijateljima, pitam ih: "Znate li kamo idemo?" Andeli su čuli naš razgovor te nam odgovaraju: "Idemo se svim pokloniti pred Bogom, i idemo pjevati Mu pjesme hvale. Volite pjevati, zar ne?" "Naravno", odgovaram im. Ipak sam nekada davno pjevao u crvenom sastavu, a neki su čak imali koncerte koji su se prikazivali na televiziji. *Da, da... znamo.* Više stvarno ne znam koliko smo dugo hodali, ali najednom smo stali. Bio je to neopisiv prizor. Mogu ga samo pokušati opisati. Našli smo se u središtu grada, a pred nama je bilo veliko prijestolje koje je blistalo. Odjednom smo začuli zvukove tisuća truba i cijela vojska andela povela je pjesmu. Pjesmu koja slavi Boga i žrtvu Janjeta. Kako je samo taj veliki zbor zvučao. Snaga pjesme ispunila je cijeli svemir kao i naša srca.

Ovdje vrijeme nije kao što ga mi poznajemo. Ne znam. Ponekad mi se čini kao da leti, a ponekad imam osjećaj da jednostavno sve stoji na mjestu. U svim tim sljedećim danima, mjesecima, satima... ima toliko toga što možeš raditi. Moji prijatelji i ja najčešće letimo kroz svemir. Kako je to dobar osjećaj! Obilaziti galaksije, planete. Jednostavno se osjećate kao djeca koju je netko pustio na igralište. U neku ruku i jest tako. Mi smo svi sada opet postali djeca i istražujemo. Kada nastupi večer, pjevamo u slavu Bogu. I da... znate li što? Razgovaramo s Isusom!! To je ono što sam stvarno želio. I naši razgovori uvijek traju dugo u noć. A onda su tu svi ti ljudi kojima smo svjedočili. Gledati ih ovđe s nama, na Nebu, to je zbilja poseban blagoslov. I znate što? Mislim, a i moji prijatelji se u tome slažu, da nam vjećnost nikako neće biti dosta za sve ono što nas još čeka i za sve ono što moramo naučiti, vidjeti, upoznati. Šala mala. "Joj, stvarno si neozbiljan", kažu mi oni. "U tome se ipak nisi promijenio."

Ponovo otvaram oči. Vratilo sam se na Zemlju, u Zagreb. I što će sada? A, ne... neću gubiti nadu, neću očajavati. Sve one gluposti, sve ono što mi je zaokupljalo misli, sve one nevažne stvari, to više nije dio mene. Sada znam što mi je činiti. Moram izići i govoriti svijetu o Bogu i Njegovoj milosti i dobroti. Tako da se, kada jednom dodemo na Nebo, svi zajedno i radosno poklonimo pred Bogom u zahvalnosti i ljubavi.

Gilbert Cangy sa sjajem u očima i osmijehom na licu isijava energiju. Dok me poziva da sjednem u naslonjač u njegovom uredu, čini se da gorljivo želi nešto podijeliti sa mnom.

Nema sumnje da je Cangy uzbudjen zbog mlađeži. Putovanje na koje se ukrcao u svojim tinejdžerskim godinama dovelo ga je do ureda Odjela za mlađež pri Generalnoj konferenciji, gdje "zajedno sjedimo, razgovaramo i sanjamo. Tražimo načine kako povezati mlađe ljude s njihovom crkvom i kako stvoriti značajne međugeneracijske spone između mlađeži i lokalnog vjerništva."

Stoga sa stilom vodstva koji više nalikuje savjetovanju nego upravljanju, Cangy i njegovi kolege (zamjenici ravnatelja Jonathan Tejel i Hiskia Missah i pomoćnice Silvia Sicalo, Maria Duncie i Erica Richards) u crkvenoj upravi, njegovih 13 kolega u crkvenim svjetskim divizijama i mnoštvo mlađih odraslih ljudi, članova različitih inicijativa unutar Crkve, naveliko sanjaju. Traže načine da mlađim ljudima približe Bogu, da ih zapale i ujedine kako bi jasno odsjajivali poruku spasenja.

"Odlučili smo da naša tema u idućih pet godina bude 'Snaga jedinstva'. Imamo jednu svrhu, jedan cilj i jednu misiju. [Služba mlađeži] treba imati zajednički uskladeno djelovanje i pristup koji će biti iznad izviđačkog kampa ili sabora mlađih. Naš cilj treba biti sastavni dio svih naših nastojanja."

Ključ je raditi uskladeno. "To nije samo želja Odjela za mlađež, kao što možete vidjeti u Isusovoj molitvi u Ivanu 17. Koji je bio cilj? Da 'svijet uzvjeruje da si me ti poslao' (redak 21). Očitovanje jedinstva – to ne znači uniformnosti – vjerojatno je najveći dokaz o sili Evanđelja. Ako ne možemo zajedno raditi, poručujemo da Isusov križ nije dovoljno moćan da nam pomogne u bilo kojem izazovu s kojim se suočimo."

Nada se nalazi u promjeni razumijevanja i pristupa službi mlađeži – od uprave do mjesnih crkava. Na prvome je mjestu ponovno usredotočivanje na duhovni život. "Kada uspostavimo odnos s Isusom, idući korak je učeništvo. Želimo našu mlađež usmjeriti da postane potpuno odana Isusu." Učeništvo, razvijanje zajedništva i misija tri su komponente "revidirane" službe. Trodijelna brošura, izdana od strane Odjela (u skladu s inicijativom "Recite svijetu"), glasi: "Posegni gore" (učeništvo), "Posegni kroz" (crkvena zajednica), "Dosegni" (misija/služenje).

"Trebamo razvijati način života umjesto da organiziramo događanja jednom ili dvaput

SNAGA MOLITVE:
Vode odjela mlađih
iz cijelog svijeta
na molitvi s vođama
Odjela za mlađež pri
Generalnoj konferenciji
za vrijeme savjetodavnog
sastanka 2011.

Snaga jedinstva

-- Kimberly Luste Maran --

Jedan Bog. Jedna iskra. Jedna vatrica.

DUHOVNI TRENUVAK: Mlađež i odrasli u Južnoj Americi prisustvuju večernjem bogoslužju uz svijeće.

godišnje", ističe Cangy. "Trebamo ponuditi što više načina misioniranja i angažirati mlade, i više od toga, trebamo im dati udjela u crkvi. Možemo osigurati nekakve modele rada, ali isto tako trebamo ih jednostavno slušati. Pitajte: 'Što bi ti učinio?' Oni su najbolji evanđelisti za ovaj današnji svijet."

Prepušteno slučaju, ali ne izgubljeno

Sjeme za ove ideje i pristupe koje sada koriste Cangy i njegov tim posijano je prije mnoga godina. U svojim tinejdžerskim godinama Cangy se odvojio od Crkve. Našao je posao kao pomorac i mislio kako je to savršen bijeg. "Bio sam slobodan! Ali ubrzo sam shvatio da nisam," Cangy, koji se razočarao u život i ono što je radio, zavapio je Bogu govoreći: "Ako stvarno postojiš, što možeš učiniti za mene?" Bog mi je stavio na srce da se vratim kući i počnem iznova s Njim." Cangy je uskoro postao vođa mladeži u svojoj crkvi.

"Gospodin me je vodio da pročitam Djela apostolska", kaže Cangy, "i bio sam zadivljen snagom Svetoga Duha koja je bila dar Božji. Ostali mlađi i ja to smo zaključili. Razgovarali smo o buđenju i obnovi. Nismo bili zadovoljni onime što smo vidjeli oko sebe i nismo se mogli zadovoljiti prosječnošću. Bog nas je silno blagoslovio preko Svetoga Duha dok smo bili na crkvenom kampiranju... Moji najbolji dani službe sežu u vrijeme kad sam bio vođa mladih u mjesnoj crkvi. Već je tada Gospodin u moje srce posjao sjeme službe."

Reći Bogu "da"

U životu Cangya uslijedila je Australija, studij, brak i djeca. Nakon crkvenog obrazovanja, bio je pastor crkve u Victoriji. Pet godina poslije, 1993., bio je pozvan u službu mlađih u Sydney.

"Sjećam se prvog tjedna kada sam stigao u Sydney", osvrće se Cangy. "Rekao sam upravi: 'Ovo je dovoljno daleko od mjesne crkve.' Ali 1999. dobio sam poziv u divizijski ured i premda sam negodovao, odabran sam za vođu mlađih u Južnoj Tihooceanskoj Diviziji. Nisam mogao odbiti. Bog je nešto učinio u mojoj srcu."

Za pomoći pri donošenju odluke da slijedi Božji plan bez obzira na sve, Cangy smatra zaslužnim sastanak s dvoje mlađih. Još mu se vrtjelo od sastanka izvršnog odbora toga jutra dok je održao sastanak s mlađima da bi im rekao da se mole za njega. Mlada žena je rekla: "Bog nam je pokazao da trebaš donijeti važnu odluku i stoga smo poslani da se molimo za tebe."

"Bio sam zapanjen," kaže Cangy. "Ovi mlađi nemaju pojma o crkvenoj politici, nisu mogli znati što se događalo na tim sastancima. Mlada žena otvorila je Bibliju na knjizi proroka Jeremije 29,11 i nakon što je pročitala redak, položili su

na mene ruke i molili se za sve moje strahove, jedno po jedno. Kad su završili s molitvom, ja sam bio spreman za taj poziv... Božjom sam milošću sa svojom obitelji služio 11 godina kao vođa mlađih u Diviziji i to je za nas bio silan blagoslov."

Dok je sjedio kao izaslanik na poslovnom sastanku na zasjedanju Generalne konferencije 2010. godine u Atlanti u SAD-u, netko je Cangyja potpisao po ramenu i zamolio da ode na sastanak s predsjedateljem odbora za imenovanje. "Istog sam trenutka", prisjeća se, "znao o čemu se radi. Moj će se život promijeniti. Ustao sam i krenuo u susret svojoj budućnosti."

Sastaviti sve zajedno

Nakon što je na zasjedanju Generalne konferencije izabran za vođu Odjela mlađeži, Cangy je brzo krenuo u ujedinjavanje voda mlađeži diljem svijeta. "Zajedno smo u dogovoru počeli osmišljavati cilj za mlađe cijelog svijeta... Kada smo se sastali od 28. ožujka do 2. travnja 2011., svih 13 divizijskih vođa mlađi prepoznalo je o čemu smo govorili. Najzahvalnije je bilo čuti kako govore na kraju našeg savjetodavnog sastanka: 'Gile, ovo nije tvoj plan, ovo je naš plan.'"

Okvir postoji. Temelji se na onome što uviđaju vođe mlađih kao globalne potrebe mlađih i pokazuje smjer. Ali ovo je tek početak.

"Osmislili smo novi model rada za službu mlađih, koji smatramo biblijskim i vrlo kristocentričnim. Također smo u procesu ponovnog pisanja priručnika za službu mlađih za Crkvu u svijetu. Šada je vrijeme promjene i novog početka – koji dolazi u trenutku kada je Crkva vrlo zabrinuta za mlađe."

Cangy nastavlja: "Cijeli se svijet dramatično promijenio – tehnički, kulturno, sociološki, generacijski. Sami ne možemo ići u korak s promjenama. Trebamo osluškivati i čuti što nam govore naši mlađi. Oni pokušavaju izraziti svoju vjeru u ovom promjenjivom svijetu. Oni koriste drugačiji jezik i drugačije metode da bi izrazili isto Evangelje... Također moramo razmišljati o današnjim mlađima kao uspješnim tvrtkama na tržištu koje okreću milijune dolara. Onda, kada dođu u crkvu, njihova darovitost nije uvijek cijenjena i ne doživljavaju misiju crkve kao vlastitu misiju.

Nada za Samuele

Cangy i njegov tim puni su nade. "Volim Samuelov model. Daje mi nadu", kaže Cangy.

"Samuel je otisao spavati u blizinu Kovčega Gospodnjeg. To malo dijete nije bilo zadovoljno onim što je vidjelo oko sebe. Nije se zadovoljavao prosječnošću. Njegova ga je majka naučila da Bog govori... Samuel je odbacio ono što je bio vidio oko sebe i otisao na spavanje razmišljajući: *Ako Bog progovori, govorit će ovdje, stoga kada On počne govoriti, želim biti ovdje da mogu čuti.* Ispada kao da je Bog samo to čekao! Bog je prekinuo šutnju i ovo malo dijete postalo je posrednikom promjene za svoj narod. Postoji nada, jer Bog je još uvijek voljan govoriti. I ni iz čega, iz prosječnosti, iz najgorih okolnosti, Bog može podignuti još Samuela."

Dok se naše vrijeme približava svršetku, još osjećam Cangyjevu energiju, strast i ljubav zbog koje ga je Bog pozvao da radi s mladeži u Adventističkoj crkvi. "Dok se usredotočujemo na cjelokupan pristup službi, ne možemo zanemariti događanja koja ipak služe svrsi. Želimo preoblikovati svjetski kongres mladeži koji će se održati u Africi u srpnju 2013. godine. Želimo da ovo bude model okupljanja mladih i stoga sanjamo i osmislijavamo cijeli događaj. Vrlo smo uzbudjeni!"

Cangy dodaje: "Vjerujemo u naše mlade. Samo trebamo, Božjom milošću, zapaliti njihovo zanimanje i maštu. Ne treba im govoriti što moraju raditi jer Bog to može učiniti bolje nego itko od nas. Mi samo trebamo zapaliti iskru i dati im do znanja da vjerujemo u njih, da smo im spremni ukazati povjerenje. I tada je izbor na njima."

Čitatite o strateškom planiranju i još mnogočemu na:
<http://gcyouthministries.org/Ministries/Global>Youth/tabid/79/Default.aspx>

Kimberly Luste Maran pomoćnik je urednika časopisa *Adventist World*.

Ukratko o Odjelu za mladež

Mi smo globalni pokret životnog određenja, ujedinjeni u cilju i misiji, a ipak različiti u kulturi, jeziku, geografskom položaju, materijalnom stanju i baštini. Snagom Isusa Krista i Njegovog Svetoga Duha mi možemo slaviti naše jedinstvo usred takvih različitosti. U svijetu etničkih i nacionalnih podjela, ovo jedinstveno izražavanje zajedništva u Isusu najsnazniji je dokaz sile Evanđelja među Božjim narodom.

Zamjenik vođe mladih u Odjelu za mladež pri Generalnoj konferenciji i vođa izviđača Jonatan Tejel Subirada odrastao je kao dijete pastora, sve dok se njegova obitelj nakon čestih selidbi nije smjestila u Madridu u Španjolskoj, gdje je proveo tinejdžerske godine. Krstio ga je njegov otac 26. prosinca 1981. Godine 1990. upisao je studij teologije na Adventističkom koledžu Sagunto. Tamo je studirao tri godine i onda se prebacio u Collognes (u Francuskoj), gdje je diplomirao teologiju 1995. godine. Tejel ima više od 12 godina iskustva kao vođa odjela za mladež, govori četiri jezika (španjolski, talijanski, engleski i francuski) i bio je pokretač i urednik časopisa *Conexion* (Veza), časopisa za mlade Adventističke crkve u Španjolskoj.

Pomoćnik vođe Odjela za mladež pri Generalnoj konferenciji Hiskia Israfil Missah potječe iz Indonezije. Služio je od 1995. do 2005. godine kao vođa mladeži Južne azijsko-tihooceanske divizije, uz to i kao direktor za javna pitanja i vjersku slobodu. Poznat kao govornik-evangelist za mlade, osjeća snažnu ljubav prema mladima te je osmislio materijale *Glas mladeži*, pokrenuo mlade da se uključe u dobrovoljni rad i pripremio i razvio materijale za vodstvo mladih. Prije službe u Diviziji, Missah je služio kao predsjednik Istočne javanske konferencije i kao vođa mladeži u Uniji misija zapadne Indonezije.

Gilbert Cagny, vođa Odjela za mladež pri Generalnoj konferenciji, govori na velikim skupovima tijekom svojih putovanja, ali također odvaja vrijeme da bi razgovarao s malenima.

NAŠA MISIJA: Voditi mlade ljudi u spasonosni odnos s Isusom Kristom i pomoći im da prigre Njegov poziv na učeništvo.

NAŠ MOTO: Pokreće nas Kristova ljubav.

NAŠ CILJ: Prenijeti adventnu poruku svijetu u ovom (našem) naraštaju.

NAŠA TEMA: Snaga jedinstva.

Više na: gcyouthministries.org

Teološki Od(s)jek

Misija: potpuna predanost Bogu

"Vi ste sol zemlji. Ali ako sol obljetavi, čim će se ona osoliti." (Matej 5,13)

Ove Isusove riječi izgovorene mnoštву u podnožju Gore blagoslova predstavljaju jedan od kamenih temeljaca biblijskog razumijevanja misije. Ovim slikovitim opisom kršćaninove nazočnosti u društvu Krist je želio naglasiti dva bitna obilježja naše misije. Prvo, kao što sol prožima hranu, tako i mi svojim preobraženim životom trebamo prožimati cijelokupno društvo. Prožimati bi u ovom slučaju prvenstveno značilo biti Isusovi svjedoci svim slojevima društva. Drugo, ako sol izgubi svoju slanost, nestaje i razlog za njezino postojanje. Sol uvijek mora biti samo sol i ništa drugo. Ako želi ispuniti svrhu svojeg postojanja, okus se ne smije mijenjati. Samo njezin postojan i nepromjenjiv karakter jamči ispunjenje funkcije zbog koje postoji. Ovo tradicionalno i vrlo važno razumijevanje Isusovih riječi presudno je za djelotvoran misijski rad. Isusov nalog da budemo u svijetu ali ne i od svijeta (Ivan 17), moguće je pravilno razumjeti samo ako istodobno imamo na umu ovu metaforu o soli.

Biti sol zemlji znači biti ključan, presudan, nezamjenjiv sastojak zajednice kojoj pripadamo. Biti Kristov sljedbenik znači biti osposobljen za životnu ulogu bez koje nitko ne može smisleno i sadržajno živjeti. Naš utjecaj koji se očituje u našim stavovima, riječima i djelima trebao bi biti toliko osebujan, poseban i pozitivno snažan da ga okolina prepoznae kao nezamjenjiv dio njezinog postojanja. Drugim riječima, potpuna predanost Bogu, ili kako apostol Pavao kaže "Krist u meni", jedino može jamčiti preobražavajući utjecaj potreban da bi ovaj slikovit opis kršćanskog života zaživio u našoj svakidašnjici.

Može li metafora o soli biti i opis mojeg života? Mogu li ovakav opis slijedenja Krista postaviti kao cilj k čijem ostvarenju svakodnevno težim? Je li ovakav život ostvariv ili on zauvijek ostaje u domeni neostvarenih ili neostvarivih idealâ? Ponekada je teško povjerovati da je ovakav snažan i postojan utjecaj moguć u uvjetima ovozemaljskog života. U vrijeme Kristove ovozemaljske službe Njegovi slušatelji su pripadali svim slojevima društva, ali većina su bili siromašni, potlačeni i obespravljeni pojedinci. Palestina je u Isusovo vrijeme bila rimska provincija u kojoj su Židovi skupno plaćali rimske mir. Osim teških političkih prilika, česte suše, bolesti, gladi i sveopće siromaštvo iscrpljivali su stanovništvo koje je ionako imalo malo razloga da u budućnost gleda s nadom i optimizmom.

Položaj Isusovih slušatelja bio je izuzetno težak, prostor za njihovo djelovanje skučen i sveden na marginu društva. Rimska vlast je čak i visoko pozicioniranim članovima židovskog društva ograničavala djelokrug rada i tako onemogućavala snažniji utjecaj na oblikovanje društvenih tokova. Osim toga, ni sami vjerski vode Izraela nisu bili jedinstveni i svojim unutarnjim borbama često su teško stanje činili još težim. Napeti odnosi i uzavrele strasti u vjerskom, političkom i vojnem smislu, nikako nisu bile poticajne za širenje Evanđelja. Teško je stoga bilo zamisliti kako bi Isusovi slušatelji mogli ostvariti Njegov poziv da svojim utjecajem prožimaju sve pore društva u kojem žive. Zašto bi uopće netko želio slušati i uvažiti njihovu poruku? Osim toga, Isus i Njegovi sljedbenici nisu bili jedini koji su nešto propovijedali i tražili lojalne učenike.

Ipak, ako sa sadašnjeg motrišta promatramo povijest kršćanstva, nije teško uvidjeti da se ono pretvorilo u jedan od najutjecajnijih pokreta u povijesti čovječanstva. Unatoč osporavanjima, protivljenjima, progonima, unutarnjim i vanjskim razdorima, krivotvjerjima i posrtnjima, neosporno je da je misijski karakter kršćanskog pokreta zaslužan za njegov današnji status. Od obeshrabrene i preplašene skupine učenika do najbrojnijeg vjerskog pokreta u svijetu put je bio trnovit i prepun kušnji, ali on se nastavlja i danas s jednakim žarom i ustrajnošću. Isto tako nije teško pokazati da su na tom putu kršćani ponekada bili istinska sol, ključan, presudan čimbenik u okolini u kojoj su živjeli, ali su ponekada obljutavili i iza sebe ostavili gorak okus nasilja, posvjetovljenog ponašanja i tragične ravnodušnosti. Upravo zato nema mesta bezbržnoj ravnodušnosti, već svoje poslanje uvijek iznova trebamo preispitivati u svjetlu ove Isusove poruke.

Ako ostavimo za trenutak Isusovo vrijeme i preselimo se u sadašnjost, možemo postaviti ista pitanja. Slično Isusovom vremenu, mi ne držimo u svojim rukama poluge političke, ekonomskе ili vojne vlasti. Ne pripadamo zemaljskim moćnicima, medijskim mogulima ili bilo kojoj interesnoj skupini koja već posjeduje ili nastoji preuzeti što veći utjecaj na tok svjetskih zbivanja. Kako onda možemo ispuniti Isusov poziv da budemo presudan čimbenik bez kojeg društvo i zajednica u kojoj živimo ne može opstati?

Isus nikada od nas ne traži da nešto učinimo ili postanemo a da istodobno ne osigura i sredstva za ostvarenje cilja. Ove Isusove riječi nikako ne treba razumjeti kao pokušaj podilaženja svojim slušateljima ili kao neki oblik verbalnog podmićivanja. Evo nekoliko misli koje je dobro imati na umu dok razmatramo kako ispuniti Isusov poziv da budemo sol svijetu:

Prvo, umjesto brige za ostvarenje ove na prvi pogled "nemoguće misije", Isus traži potpunu predanost Njemu. Prihvaćanjem dara vjere koji se očituje u ljubavi, dobroti i poslušnosti Bogu, mi Njemu dajemo sve što jesmo i imamo, a On preuzima odgovornost za

ostvarenje ove doista kolosalne zadaće. Jedina prepreka njezinom ostvarenju naša je nespremnost na prihvaćanje Isusovog dara vjere i ljubavi. Mi se ne rađamo kao sol, već to postajemo. Isus od nas treba načiniti sol, a to znači da je od količine daleko važnija kvaliteta onoga što jesmo ili što postajemo.

Drugo, biti sol svijetu znači biti dio čuda koje Bog trajno čini ovdje na Zemlji. Ovo čudo nije samo stvar trenutka, već dugotrajan proces. To nije prirodni, već nadnaravni događaj koji će ponekada biti predmet podsmijeha i poruge, ali i velikih kušnji i osporavanja. Ako želimo razumjeti kako je moguće ostvariti ovako zahtjevnu zadaću, najbolje je u njoj sudjelovati. Za razumijevanje Božjeg djelovanja nije dovoljno promišljati ga samo na intelektualnoj, već i na iskustvenoj razini.

Treće, činjenica da sol može obljutaviti znači da nije dovoljno samo postati sol, već to treba i ostati. Kada sol obljutavi, ona ne mijenja izgled, već samo jednu, ključnu osobinu – slanost. Samo to i ništa više. Sve naizgled ostaje isto, ali u stvarnosti ništa više nije isto. Samo jedna promjena i sve se mijenja. To me ponekada podsjeća na naše pokušaje da u svojem životu zamijenimo Isusa. Sve ostalo naizgled ostaje netaknuto. Mijenjači Isusa, lišavamo se Njegove sile, ljubavi i dobrote koja preobražava svijet. Samo jedna promjena i ništa više nije isto.

Jednom sam tijekom putovanja po Dalmaciji promatrao "branje soli" u Paškoj solani. Nije to nimalo lak posao, ali to me je podsjetilo na jedan aspekt Isusove pouke koji često zaboravljamo. Sol je izvorno nevidljiva i treba je izdvojiti iz mora kako bi je nakon obrade mogli ponovno upotrijebiti. Drugim riječima, ona mora postati vidljiva i opipljiva. Slično je i s našim životom. Isus nas, poput soli, prvo treba odvojiti od svijeta da bismo obradom postali spremni ponovno se vratiti i prožeti taj isti svijet. Ovaj paradoks izdvajanja i stapanja ili prožimanja Božje je čudo. Biti sol zemlji znači biti izdvojen, prožet Isusovom preobražavajućom silom i vraćen u zemlju kako bismo postali njezin nezamjenjiv sastojak. Ispunjene ovih riječi moguće je samo ako svoj život potpuno predamo Isusu.

"POTROŠENI"

Ponekad je prava muka pronaći ljude za određeni projekt u crkvi ili biti osobno motiviran za službu Bogu i bližnjima. Njegora stvar koja ti se može dogoditi jest da svoju snagu i mladost, ideje i ciljeve, podrediš svjetovnim interesima i uspjehu, a da s druge strane zapostaviš Božje djelo i radost koju pruža onaj osjećaj kada Bog preko tebe nekome ukaže na svojeg Sina.

Čjenjica je da u crkvi ima dovoljno mlađih za određene aktivnosti, a posebno one nove, kreativne i koje su u skladu s darovima pojedinaca. Međutim, kako je malo aktivnih mlađih. Često se dogodi da isti mlađi uvijek u crkvi služe u svemu. Drugi pak očekuju da oni koji su odabrani u crkvi zajedno s pastorom odraduju ono što treba. Neki nemaju vremena, neki misle da nisu vrijedni i dovoljno sposobni za rad u Božjem djelu. Sklonost nas ljudi jest da pribjegavamo sigurnosti, izbjegavamo odgovornosti i njegujemo jako malo ambicija. S druge strane, pastori neprestano uvjeravaju, motiviraju te na kraju reklamiraju određene projekte u koje se možeš i trebaš uključiti. Ponekad se s naših propovjedaonica čuju riječi koje nas posramljuju, potkupljuju, ispravljaju ili čak ucjenjuju kako bismo se trgnuli "na rad". Što učiniti u ovakvoj situaciji, osobito kada nisi zadovoljan svojim doprinosom Božjem djelu?

Služba Bogu je predaja ili odluka da se učini ono što se mora učiniti pod svaku cijenu. U Ivanu 3,16 čitamo o takvoj predaji. Motivacija je, kako vidimo, ljubav (pročitaj i Ivan 15,13) te suočjećanje (Matej 9,36) prema svijetu koji propada. Kako se ta predaja i ta služba očituje u našem životu? O tome čitamo u Ivanu 21,15-19 gdje je Petra misija opisana kao služba bližnjima. Ovo je prvi korak. Doživjeti Kristovu ljubav i osjetiti je u svojem umu i srcu. Onda ne možeš biti na miru.

Drugi je korak shvatiti da ne služimo radi funkciranja crkve, već kako bismo osjetili radost službe i bili suradnici u Božjem djelu. Naš duhovni rast ovisi o tome, ali o tome isto tako ovise i oni koji ne poznaju Boga.

Treći je korak shvatiti da ti je Bog dao mnoge darove za službu i da ih ne smiješ gurati u postojeće okvire crkvenih službi koje se uglavnom vrte oko subotnjeg bogoslužja. Dobro je sudjelovati u njemu, ali Bog nas poziva da radimo u Njegovom "vinogradu". Da idemo u svijet i pomognemo mu da upozna Isusovu ljubav.

Ne zaboravimo: "Ne dužina vremena koje smo proveli na radu, već naša vjernost Bogu i spremnost da radimo za Njega pridonose da ono što činimo bude ugodno Bogu. ... Njemu je više stalo do ljubavi i vjernosti s kojom pristupamo djelu, nego do količine posla koji ćemo obaviti. Bez obzira na težinu posla koji obavljaju, pravi Božji suradnici svoj rad za Gospodina ne smatraju mučenjem. Oni su spremni da se potroše i da budu potrošeni; zapravo, posao im čini radost, oni ga obavljaju vesela srca." (Isusove usporedbe, str. 277)

"Potrošeni", kaže Ellen White – za što? Za Božje djelo koje ima vječne posljedice. Zamislite trenutak kada dođete na Nebo, a netko vas povuče za rukav pa pita: "Sjećaš li se onog trenutka kada si mi rekao što Isus znači za tebe?" i kada ti kaže da je to bio trenutak kada je odlučio više vremena posvetiti svojoj duhovnosti.

Mi ne znamo što sve ljudi može potaknuti na ozbiljniji pristup Bogu. Može to biti tvoja pjesma, dodir, zagrljav, poruka, riječ, pogled, proučavanje Biblije, molitva... Međutim, ono što znamo jest da s nama na Nebo idu samo oni koje je Bog preko nas doveo k sebi. To će biti najljepši trenuci našeg života u vječnosti – neka ih bude na stotine!

-- Dejan Stanjević --

PATHFINDER

svibanj - lipanj 2012.

[Broj 15]

U ovome broju:

Bij plemenitu bitku vjere	16
Shalom Krško	18
Izviđačko natjecanje	20
Tajna poruka	21
Crni jasen i smreka	22

Ljeto je najuzbudljivije!

Zašto? Nema škole, ali zato ima izviđačkih kampova! Kampovi su posebnost koja uvek znova osvježi izviđača, zato ih izviđači najviše vole. Tako su na prošlom kampu u Noskovcima, primjerice, predložili da kamp ne traje kao produženi vikend četiri dana, nego duže, ako treba i dva tjedna. Vrlo zanimljivo! Sto se događa izviđaču kada dođe na kamp i na kraju ne želi ići kući, već želi još dva tjedna živjeti u šumi ili na livadi samo da bi ostao na kampu? Možda isto kao u djelu Vladimira Nazora "Bijeli jelen", kada guščarica Anka prespava jednu noć u šumi i otada nije više ista; počinje razumjeti prirodu i jezik životinja.

Možda bi i nama izviđačima bilo dostačno da prespavamo jednu noć u vreći za spavanje u šatoru i da nakon toga počnemo razumijevati ljepotu prirode i svega što se zbiava na kampu. Ovog ljeta imati nekoliko kampova u Albaniji, Sloveniji i Hrvatskoj. Zato pridružite se nekom kampu i odspavajte jednu noć u prirodi, i javite nam što se vama dogodilo!

Bobo S. Maričeta

BIJ PLEMENTU BITKU VJERE

Silni apostol Pavao obraća se pri kraju života mladom prijatelju Timoteju riječima pohvale i ohrabrenja da ustraje u borbi za svoja uvjerenja. "Bij plemenitu bitku vjere, postigni vječni život u koji si pozvan i za koji si dao lijepo priznanje pred mnogim svjedocima!" (1. Timoteju 6,12) Svjestan opasnosti koja je prijetila Timoteju, Pavao ga pohvaljuje što se ne srami posvjedočiti o onom u što vjeruje, te ga hrabri da ustraje unatoč problemima, negodovanju, odbacivanju ili ismijavanju. Kroz vjekove hrabri ljudi su se borili za ono što su smatrali najvrednijim u životu. Mnogi su život stavljali na kocku za vlast, novac i moć, ali s druge strane mnogi su ginuli za svoju vjeru, stavove i ideale.

I danas nas Bog poziva da odlučno stojimo na strani pravde, istine i ljubavi, pozvani smo da hrabro i odvažno iznesemo plemenita životna načela. Ako želimo istinski poštovati sami sebe i ako želimo da nas drugi poštaju, dužni smo bez srama svojim prijateljima obznaniti svoja vjerska uvjerenja; samo tako ćemo u svojim, ali i njihovim očima zadobiti istinsko poštovanje. Iako nam se čini da takav postupak vodi u društvenu izolaciju i da smo izabrali put nepopularnosti i odbacivanja, uglavnom je to neutemeljena pretpostavka. Često je taj strah od reakcije drugih presudan što sakrivamo svoje stavove, makar smo sigurni da naši prijatelji, rodbina ili netko drugi nije nimalo u pravu. Mi šutimo kao da se slažemo s njima. Neki su se odvažili i preuzeli rizik te iskusili neslućeno zadovoljstvo, a uz to dobili i poštovanje okoline.

Pavao je bio borac, čvrst i nepokolebljiv. Nimalo nije okljevao kad je trebalo iznijeti svoj stav pred kraljevima i filozofima. Iako se nama čini kako je njemu to bilo lako, bitka uvijek ulijeva strah, unosi nemir i uništava našu ovozemaljsku sigurnost. Pavao je to mnogo puta iskusio – bio je bičevan, kamenovan, zatvaran i doživio brodolome. O tome je pisao Korinćanima: "Tripit sam bio šiban, jednom kamenovan, triput doživio brodolom, jednu noć i jedan dan proveo na dubokom moru." (2. Korinćanima 11,25)

Unatoč vrlo neugodnim iskustvima koja je Pavao doživio, mi ga smatramo pobjednikom životne bitke, ali sebe ne vidimo u takvoj ulozi; mi želimo biti pobjednici, ali želimo živjeti u sigurnosti utvrde.

Životno iskustvo poučilo je Pavla da bez svakidašnje borbe i protivljenja nepravdi, lažima i obmanama ne može izvršiti svoje životno poslanje. Pavao nije mogao šutjeti znajući da su ljudi u zabludi. On je radije izabrao gubitak ovozemaljskih dobara kako bi izvršio zadaću koja mu je bila povjerena od Boga. Bog i danas traži mladiće i djevojke koji u srcu nose snagu za nošenje baklje Evandelja koja je nekad gorjela svom silinom, a danas izgleda kao da se gasi. Bog te, dragi prijatelju, izaziva kako bi u tebi probudio heroja koji će iz životne bitke izići kao pobjednik te uz svog Boga živjeti zauvijek. Pavao je tako živio, na to je pozvao Timoteja, a poziv je upućen i nama.

Bojim li se ja danas preuzeti rizik i svojim prijateljima iznijeti ono u što vjerujem? Rizici uvijek postoje, ali zar sam Isus nije preuzeo rizik i umro za tebe? Smijem li ja danas zbog svoje bojažljivosti ili udobnosti prešutjeti istinu? Trebam li šutjeti da nekog ne povrijedim? Smijem li ja šutjeti da ne bih doživio ismijavanje?

Da Isus nije govorio, opominjao, upućivao, savjetovao i plakao zbog opasnosti da Ga neki ne prihvate, da se naljute, da Mu se smiju, da ne razgovaraju s Njim, bi li čovječanstvo imalo ovaj primjer žive vjere? Da je Pavao šutio, bi li se Evandelje toliko raširilo? Da su Martin Luther i ostali reformatori šutjeli, bismo li mi danas čitali Bibliju?

Ali mnogi vjerni ljudi u prošlosti bili su spremni preuzeti rizik i govoriti o onom što nije popularno, svjedočili su o svojoj vjeri. A danas kad mnogi govore o svojim vjerovanjima, mi teško progovaramo, kao da se nečeg trebamo sramiti, kao da je naše uvjerenje manje vrijedno. "Kukavicama pak, nevjernima i okaljanima, ubojicama, bludnicima, vraćarima i idolopoklonicima i svim lažljivcima udio je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt." (Otkrivenje 21,8)

Nekto ne želi biti svrstan u kategoriju kukavica, ali prva slabost koja nam prijeći ulazak u vječni život prema Ivanovom zapisu jest kukavičluk. Za život na Božjoj strani svakako je potrebna hrabrost i odlučnost. A upravo su to vrline koje su krasile vjerne kroz sve vjekove; zbog nedostatka hrabrosti da ljubav i toplinu koju primamo od Boga podijelimo s bližnjima, ostat ćemo uskraćeni za život u Njegovoj blizini.

Neki čovjek putovao je k velikoj kući. K posljednjoj postaji svih ljudi. Promatrao je i promatrao. Usput je video mnogo toga: ptice pjevice i veselo cvijeće. Pjevao je i smijao se s njima. Zaustavljao se kraj zaplakane djece, plakao s njima i otirao im suze. Sve je to skupljao u svojem srcu. A ruke je držao slobodne da bi njima mogao mahati, milovati ili svirati frulu.

- Nije li ovaj čovjek siromašak? - govorili su ljudi.

-Nisam li bogat? - mislio je on.

Tako on dođe na velika vrata posljednje postaje svih ljudi. Bog sam mu otvoril.

- Tebe sam već više puta video - reče čovjek. -U pticama, cvijeću, u nasmijanim ljudima. Nisam li te video da plačeš u suznim očima djece?

Bog samo reče: - Uđi!

U velikoj je kući pjevao zbor: "Sretan čovjek vidi dalje od obzora!"

Drugi čovjek putovao je k velikoj kući. K posljednjoj postaji svih ljudi. Nosio je teške kovčeve. Sve što je na putu otkrio, htio je imati i zadržati... Ruke su mu bile preslabе da to sve prihvate. Biti bogat znači biti sretan! – naučio je. Svakog dana brojio je svoje kovčeve da vidi nije li usput što izgubio. Uvijek je brižno pazio da se ne spotakne o kamenje ili da se ne osklizne po travi. Tako su mu oči bile potpuno zaposlene. Tako dođe on na velika vrata posljednje postaje svih ljudi.

Bog mu sam otvoril.

- Zašto mi ne pomogneš? - reče čovjek. - Ne mogu sam sa svom ovom prtljagom na vrata!

Nije prepoznao Boga. Mislio je da je vratar. Dade mu napojnicu i pomisli u себи: Što ću ja ovdje?

- Da, što ćeš ti ovdje? - reče Bog. - Mi se uopće ne pozajemo.

U velikoj kući pjevao je zbor: "Sretan čovjek vidi dalje od obzora!"

Ovaj čovjek nije shvatio pjesmu. Ne shvaća je ni danas.

Ako smo u životu previše opterećeni sami sobom ili mišljenjem okoline, nećemo čuti glas našeg nebeskog Oca koji nam progovara kroz prirodu, nećemo vidjeti ljudе kojima nas On šalje da ih utješimo. Propustit ćemo priliku da Ga upoznamo u cvrkutu ptica i osmijehu djeteta, ostat ćemo stranci.

Prijatelju, prihvati izazov, slušaj glas svojeg Oca, uđi u boj i izići ćeš kao pobjednik i primiti vijenac pravednosti koji ti priprema Bog. Pavao sa sigurnošću opisuje svoj životni put i cilj. Neka to bude tvoje i moje iskustvo!

"Plemenitu sam borbu izvojevac, trku dovršio, vjeru sačuvao. Već mi je pripravljen vijenac pravednosti koji će mi u onaj Dan dati Gospodin, pravedan sudac; ne samo meni nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov dolazak."
(2. Timoteju 4,7.8)

IZVIĐAČKO DRUŠTVO SHALOM KRŠKO

- KRATKA POVJEST

Naše izviđačko društvo jedno je od pet u Sloveniji i trenutačno imamo osam aktivnih članova.

Idea za osnivanje KID-a nastajala je duže vrijeme. Mi koji smo sada članovi, od 2003. odlazimo na kampiranja. Bili smo na kampovima uz rijeku Kupu u Marindolu i Pirčama, na alpskim kampovima i kampovima u Hrvatskoj. Kada je prošle godine u naš kraj došao pripravnik Marko Močnik, počeli smo razmišljati o osnivanju izviđačkog društva. Marko je tajnik Društva izviđača pa je predložio da počnemo organizirati redovite izviđačke sastanke. Tako smo se prvi put okupili u subotu 8. siječnja 2011. u prostorima KAC Krško. Bilo nas je sedmoro koji smo željeli postati izviđači. Sastanak smo počeli himnom Društva izviđača – "Družina". Nakon molitve i duhovne poruke upoznali smo se s dva izviđačka pozdrava. Učili smo o značenju svakog prsta kod izviđačkog pozdrava, simbolima izviđačkog grba i naučili izviđačku prisegu. Prvi sastanak bio je uistinu nezaboravan. Na sljedećem sastanku učili smo o strukturi Društva izviđača, čvorovima, orientaciji, izviđačkoj vatri i signalizaciji.

28. kolovoza 2011. održan je jedan od odlučujućih sastanaka u našoj kratkoj povijesti. Tada smo imali prve izbore. Odlučivali smo o imenu našeg izviđačkog društva i između više prijedloga, najviše glasova dobilo je ime Shalom, što na hebrejskom znači "mir". Nakon toga smo izabrali sadašnjeg vođu društva, Lovru Abrama. Nakon molitve za Božje vodstvo našega društva, rastali smo se s mišlju iz Rimljanima 12,10: "Ljubite srdačno jedan drugoga bratskom ljubavlju! U davanju časti prednjačite jedan drugome!"

25. rujna 2011. zajedno smo otišli kampirati u prirodu. To je bio naš prvi zajednički kamp u okolini u kojoj živimo. Puni oduševljenja, navečer oko šest sati okupili smo se na livadi našega prijatelja Aleksandra. Na tom nezaboravnom kampiranju na otvorenom okupilo se nas petero. Zapalili smo izviđačku vatru, ispekli kumpir, večerali, a nakon molitve smo se zavukli u vreće za spavanje i tako spavalii pod vedrim nebom. Spavalii smo pod prekrasnim zvjezdanim nebom. Bila je to jesenska noć u kojoj nije izostalo padanje zvijezda.

Rano ujutro bili smo već spremni za novi dan. Još prije izlaska sunca spakirali smo svoje vreće za spavanje i pripremili se za izlet. Uz vatru smo imali jutarnju duhovnu misao, molitvu i tjelovježbu. Nakon toga je slijedio doručak i vožnja do Bohora. Bohor je poznata planina u našim krajevima i ima već skoro simboličko značenje. Tijesno je povezan sa životom i povješću stanovnika Posavine. Na izlet smo kao i svi pravi izviđači uzeli kompas, kartu i puno vode.

Put do vrha bio je zanimljiv, vodio je pokraj četiriju slapova. Zbog toga se i zove "Put četiriju slapova". Do prvoga smo došli već nakon petnaestak minuta hoda. Slap "Bojanca" uistinu je čudnovat, voda je bistra i hladna, izgleda poput sitnih bisera koji klize po stijeni i padaju dolje. Ukrzo nakon toga došli smo do drugoga slapa, koji ima mračno ime "Pekel" (pakao). U nastavku našeg izleta pogledali smo i "Partizansku tehniku". To je malena drvena kućica, u kojoj su u Drugom svjetskom ratu partizani tiskali svoj propagandni materijal. Skrivena je duboko u šumi iznad strmih stuba. Nakon strmog uspona došli smo do puta, koji nas nije vodio u smjeru u kojem smo planirali. Dobro da smo se znali orijentirati jer bez te izviđačke vještine bismo još i danas izgubljeni. Gotovo istoga časa našli smo pravi put i nakon dobrog sata hoda po šumi stigli smo gotovo do vrha. Odlučili smo pogledati i partizansku bolnicu. Ta je gradevinu služila svojoj svrsi za vrijeme rata. Odavde je planinarski dom bio udaljen svega dvadesetak minuta hoda. Kod doma na Bohoru odmorili smo se i bratski podijelili hranu. Pogled je bio predivan i uživali smo u njemu. Zatim smo se počeli spuštati s vrha. Spust je bio lagani i brzo smo stigli do početne točke. Zahvalni smo Bogu koji nam je podario ovu prekrasnu priliku, što smo mogli uživati u prirodi, učiti prepoznati jestive plodove i što smo sigurno stigli kući.

Svi smo jako zagrijani i zainteresirani za izviđačke aktivnosti i svi već imamo iskustva s kampova u prirodi. Da bismo postali pravi i iskusni izviđači, redovito dolazimo na sastanke. Svaki sastanak počinjemo molitvom, himnom "Družina" i duhovnom porukom. Nakon toga slijedi učenje različitih izviđačkih vještina, druženje i razgovor. Unatoč tome što još nismo službeno primljeni u izviđače, trudimo se da to čim prije postanemo i počeli smo s pripremama za prvi čin.

Kada nam je Marko rekao da će se u Zagrebu održati izviđačko natjecanje, odlučili smo učiti vještine koje će biti zastupljene na natjecanju. Tako su naši sastanci tekli u duhu učenja i pripreme. 19. studenoga 2011. bio je prvi takav sastanak. Učili smo pružati prvu pomoć kao jednu od važnijih izviđačkih vještina.

10. prosinca 2011. imali smo sastanak u cijelosti posvećen Svetome pismu. Slavili smo Boga molitvom i pjesmom, a nakon toga smo izabirali retke koje ćemo učiti napamet. Činjenica je da poznавanje Božje riječi obogati čovjeka znanjem i mudrošću. Učenju smo pridodali još i izviđačku prisegu.

Naše društvo okuplja izviđače od 11 do 15 godina starosti. To je prvi sastav društva koje je osnovano 2011. Zatim smo pokušali osnovati novu skupinu za djecu ispod 11 godina starosti. U našoj crkvi imamo petero djece te dobi.

Troje njih bilo je već na kampiranju u Podbeli. U ožujku smo imali sastanak koji je bio prije svega namijenjen toj skupini djece. Kako smo mi u početku učili o izviđačima i izviđačkim pozdravima, tako smo sada podučavali djecu o tome.

Zajedno smo zapjevali himnu i molitvom započeli sastanak. Učenje se nadopunilo razmišljanjem o događaju o Joni.

Djeca su brzo učila osnove izviđačkog znanja i kada smo svi svladali izviđački pozdrav, pravili smo loptice od vune.

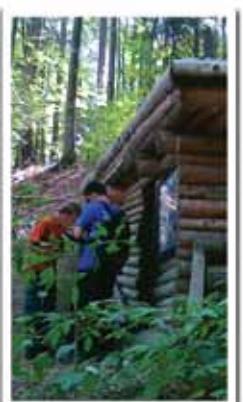
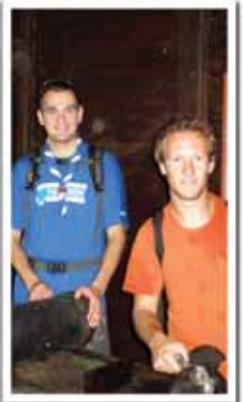
Sastanak je bio uspješan i morat ćemo ubrzo ponoviti taj doživljaj.

Slijedila su još dva sastanka koja su bila posvećena pripremi za natjecanje u Zagrebu. Pripremali smo se, učili i postali dobri u čvorovima, putnim znakovima i prvoj pomoći. S velikim smisom veseljem očekivali dan kada ćemo se moći družiti s ostalim izviđačima koji se već više godina bave izviđačkim vještinama. I stvarno je to bio nezaboravan doživljaj kada smo 29. travnja 2012. mogli pokazati svoje znanje i diviti se sposobnostima drugih izviđača iz hrvatskih izviđačkih društava. Zahvalni smo organizatorima koji su nas pozvali na sudjelovanje na tom izviđačkom natjecanju.

Natjecanje se odvijalo u istinskom kršćanskom duhu. Bila je

to jedinstvena prilika da vidimo koje su naše jake i slabe strane i ponosni smo na znanje koje smo mogli pokazati.

Pred nama su topli i dugi dani. To je odlično vrijeme za druženje i učenje novih vještina. To vrijeme namjeravamo iskoristiti za učenje izrađivanja drvenih objekata i postavljanje kothe. U našim planovima su i zahtjevniji pothvati. Naše društvo je pozvano da samo pomoći kompassa izmjeri opseg jednog posjeda u okolini Krškog. Pripremamo se i za kampiranja koja organizira Društvo izviđača. I ove će godine biti kampiranje u Podbeli, u jednom od najljepših dijelova Slovenije. Nestrpljivo očekujemo prilike kada ćemo moći upotrijebiti svoje izviđačko znanje koje smo skupljali tijekom zimskih mjeseci. Osim tih aktivnosti, najveća želja svih nas jest da postanemo službeni članovi Društva izviđača sa svečanim primanjem. S radošću slušamo kako naše društvo radi na tome da dobijemo svoje odore i marame. Veselimo se izazovima koje pred nas stavlja izviđački život. Svjesni smo da izviđaštvo nije samo hobi, već je način života koji upotpunjuje naše kršćanstvo. Odgovornosti koje nam takav život donosi moramo naučiti nositi uz Božju pomoć. Vjerujemo da će nas Bog blagosloviti da izgradimo sebe i druge dok savjesno izvršavamo poslanje izviđača.

IZVIĐAČKO NATJECANJE

*U prošlom broju Odjeka čitali ste kako se neki izviđači pripremaju za nadolazeće natjecanje.
U ovom vam broju već donosimo dojmove s tog događaja.*

Bilo je sunčano i blagoslovljeno jutro kad smo se svi okupili na Bundeku. Već izdaleka smo prepoznali jedni druge i znali smo da će dan biti predivan. Da nije bilo tog natjecanja, većina nas možda bi ostala kod kuće zbog učenja ili čiste lijenosti, ali sad kad pogledam unatrag, bio je to jedan od posljednjih toplijih dana u zadnje vrijeme koji smo na svu sreću dobro iskoristili provevši ga cijelo vrijeme na otvorenom.

Ali uza sve zadovoljstvo što se ponovno susrećemo, bilo je tu puno znanja u našim glavama koje je trebalo pokazati i iskoristiti. I tako smo s osmijesima od uha do uha započeli naše natjecanje. Prvo smo rješavali pismeni, teorijski dio, a zatim smo obilazeći već pripremljena polja, pokazivali svoje vještine vezane za čvorove, slaganja šatora, signalizacije i prve pomoći.

Uz Lavove, Rakove, Ihtuse i Masline pridružila nam se i izviđačka skupina iz Slovenije! Nakon nekoliko sati svi smo prošli kroz sve discipline, zadovoljni ili nezadovoljni; sada nam je samo preostalo čekati rezultate. Već smo bili pomalo umorni i gladni, ali naši organizatori su se pobrinuli za sve i napravili nam ručak.

Iako je povod našeg okupljanja bio natjecanje, moram priznati da je najljepši dio bio kad je natjecanje završilo. Sjeli smo u hlad i napokon pronašli vremena da zajedno popričamo. Sjetili smo se nekih prijašnjih kampova, ali smo i planirali nove. Napetost je rasla kad smo shvatili da su svi bodovi zbrojeni i da slijedi proglašenje pobjednika. Naravno, u ovakvim natjecanjima pobjeda nije samo jedna, puno je tu pehara i zahvalnica bilo podijeljeno, ali kad se baš sve zbroji i uzme u obzir, konačni pobjednici bili su Lavovi, izviđačko društvo iz Virovitice! Na njima je da dokažu naslov prvaka, a na nama ostalima da se još više trudimo kako bismo na nadolazećim natjecanjima preuzeli njihovo mjesto.

TAJNA PORUKA

Na sve moguće načine treba izbjjeći da se protivnička skupina domogne tajne poruke. U ovoj je igri potrebna vještina skrivanja.

Uzrast: Od deset godina

Vrijeme trajanja: Više od jednog sata

Igrači: Četrnaest ili više

Materijal: Papir i olovka

Prvo se igrači podijele u dvije ekipe: špijune i tajne agente. Igrači odrede dosta širok prostor za igru (neko selo, šumu...). Špijuni se raspodijele po cijelom prostoru, a tajni agenti dogovore mjesto za polaznu točku i mjesto za cilj.

Prije nego što krenu s dogovorenog mjesta, tajni agenti napišu na papir tajnu poruku i podijele djeliće poruke između sebe, tako da svaki od njih dobije najmanje jednu cijelu riječ.

Svaki igrač sakrije poruku u svoju odjeću i kreće na put do cilja, dobro pazeći da ga ne otkriju špijuni.

Kad netko od špijuna uspije dotaknuti nekog tajnog agenta, ima na raspolaganju minutu da ga pretrese i pronađe u njegovoј odjeći sakriveni papirić. Tajni agent se nakon toga mora vratiti na polaznu točku, ali ne ispada iz igre iako je izgubio poruku.

Nakon što istekne dogovorenno vrijeme, špijuni i tajni agenti se sastanu. Ako špijuni uspiju otkriti tajnu poruku pomoću papirića kojih su se uspjeli dokopati, pobjeđuju. U suprotnom, pobjednici su tajni agenti.

UPOZNAJMO DRVEĆE NAŠIH KRAJEVA:

CRNI JASEN (FRAXINUS ORNUS L.)

STANIŠTE: Crni jasen rasprostranjen je od našeg primorskog pojasa pa sve do duboko u kontinent. Voli suhu staništa okrenuta suncu na plitkom i kamenitom tlu. Nalazimo ga u južnoj Evropi i Maloj Aziji.

OPIS STABA: Jasen je na kontinentu listopadno stablo visoko oko 20 m, dok se u primorju često javlja kao grm. Kora mu je tanka, svijetlosiva, a u starosti malo ispuca. Ima plitak i razgranjen korijen te sjajne, tamnozelene listove koji su s donje strane hrđavo dlakavi. Dugi su do 30 cm, sastavljeni od 5-9 liski pilastog ruba. Cvate početkom svibnja lijepim, bijelim, mirisnim cvjetićima skupljениm u metličasti cvat. Jasen cvate i lista istodobno, opršaće se kukcima. Plodovi su dugoglasti s krilcem, dozrijevaju u jesen, a otpadaju zimi. Raznose se vjetrom.

ZANIMLJIVOSTI: Jasen je drevno drvo uključeno u mnoge mitove i priče posebice u grčkoj i norveškoj mitologiji. U zapadnoj Evropi vjerovalo se da jasenovo drvo tjera zmije otrovnice. Pripada porodici maslina, a grčko ime *phraxis* označava ogradu jer se jasenovina rabilala za izradu ograda. To je vrlo čvrsto, tvrdo, otporno i elastično drvo koje se danas koristi za opremanje interijera, izradu sportskih pomagala

(luk, palice za bejzbol), držala za alate te glazbala (gitare).

Dobro podnosi

gradske uvjete života pa ga sade kao ukrasno stablo u parkovima. Osim crnog, u Hrvatskoj još rastu i bijeli ili gorski jasen te uskolisni jasen.

LJEKOVITOST: Jasen (sve vrste) je ljekovit čiju su ljekovitost poznavali stari Grci i Rimljani. Ljekovita je kora (guli se u proljeće s mladih grana i suši), listovi (beru se od svibnja do srpnja, koriste se samo liske i suše), te plodovi (rujan-listopad). Od niza bolesti koje jasen liječi spomenimo rane, reumu, gijht, izlučivanje mokraće, snižavanje temperature. Jasen čisti i njeguje kožu, jača organizam te zaustavlja proljeve.

Literatura:

Nikolić, T., Kovačić, S.: *Flora Jadranske obale i otoka*, ŠK Zagreb, 2008.
Marčinković, J.: *Božja biljna ljekarna*, ŠK Zagreb, 2001.

SMREKA (PICES ABIES L.)

STANIŠTE: Smreka raste u brdsko-planinskim područjima na ilovastim, rahlim i pjeskovitim tlima. Dobro podnosi hladniju i vlažnu klimu, ali se uspješno prilagođava bilo kakvim uvjetima. Podnosi sjenu, ali ne podnosi kasni mraz. Nalazimo je u sjevernoj Evropi, te u planinskim područjima južne i srednje Europe.

smreke raste i omorika. Poznati zagrebački park Cmrok dobio je ime po smrci.

OPIS STABA: Smreka je najviše europsko stablo, vazdazeleno drvo visoko do 68 m (u Hrvatskoj do 50 m). Ima usku, gustu, tamnu, piramidalnu krošnju s usiljenim vrhom. Kod starijih stabala kora je tamnocrvena i puca u obliku okruglastih ljuštica. Korijen je plitak bez središnjeg korijena, pa jak vjetar lako iščupa stablo. Iglice su četverobrodne, na grančici raspoređene zavojito. Duge su oko 2,5 cm, a na stablu ostaju 3 godine nakon čega se postupno zamjenjuju novima. Muški češerići su crvenkasti, a ženski purpurno crveni i nakon oplodnje se savijaju prema dolje. Mladi češerići su zelenkasti pa crvenkasti, dok kasnije postaju tamnosmeđi, dugi do 20 cm. Otvaraju se na granama, sjemenke ispadaju pa nakon toga otpada cijeli češer.

LJEKOVITOST: Iglice su bogate vitaminom C, a smrekina smola može se zvukati poput žvakaće gume. Listove beremo tijekom cijele godine i rabimo ih svježe. Posebno su ljekoviti još nerazvijeni, svijetlozeleni lističi u proljeće na vrhovima grančica. Oni se miješaju s medom i nakon što odstaje na suncu, dobijemo sirup koji odlično ublažava kašalj, bronhitis, upalu grla (uz napomenu da ga ne smiju koristiti bubrežni bolesnici). Jednako tako mogu se koristiti iglice jele i bora.

Literatura:

Nikolić, T.; Kovačić, S.: *Flora Medvednica*, ŠK Zagreb, 2008.
Marčinković, J.: *Božja biljna ljekarna*, ŠK Zagreb, 2001.

ZANIMLJIVOSTI: Životni vijek smreke dulji je od 300 godina. Otpornije su od jela od kojih se razlikuju po položaju češera i rasporedu iglica. Ljudi ih najčešće kupuju za božićno drvce. Smrekovina je tvrda i kvalitetna pa se može lijepo obraditi i ima lijepu strukturu godova (za izradu namještaja). U Hrvatskoj osim

PITANJE & ODGOVOR

Idem u razred gdje ima ne samo katolika, nego i hinduista koji vjeruju u reinkarnaciju, kao i onih koji ništa ne vjeruju. Kako im svjedočiti?

→ Očito se radi o vrlo različitim skupinama, i nije lako dati neki opći obrazac za svjedočenje takvim ljudima. S katolicima imamo – uza sve razlike – puno više zajedničkog nego s hinduistima i agnosticima. I svaki od njih je zaseban slučaj – hindusi nešto vjeruju, premda se to razlikuje od naših vjerovanja. A agnosti naprsto ne vjeruju ništa. Ipak, moguće je dati neke općenite savjete. Kao prvo, svi oni trebaju tebe doživjeti kao prijatelja, a ne kao nekog protivnika s kojim se moraju prepirati o temeljnim pitanjima. Osnovni motiv u svjedočenju uvijek mora biti dobro našeg bližnjeg, a ne pobjeda u raspravi. Jedino pravo svjedočenje jest prijateljsko svjedočenje. Drugim riječima, ako nisi stvarni prijatelj svojim kolegama iz razreda, onda im nemoj ni svjedočiti. Drugo, potrudi se što bolje razumjeti koje točno stavove zastupaju tvoji prijatelji. Budi pažljiv slušatelj i nikada se nemoj rugati njihovim stavovima. Postavljaj pitanja koja će ti omogućiti da dobro shvatиш što govore. Nemoj kritizirati, osobito ako ne znaš što točno kritiziraš. Uvijek nastoj pronaći nešto dobro, pohvali to i istakni neku sličnost s našim vjerovanjem. Svaki normalan čovjek ima puno više sličnosti nego razlika s nama.

Treće, o svojoj vjeri govorи isključivo onda kada te za to pitaju. Jako je napadno kada svaku priliku za razgovor koristimo za propagiranje vlastitih vjerskih stavova. Tada

nas ljudi promatraju kao obične prozelite kojima je stalo samo do toga da obrlate druge i dovedu ih u Crkvu. Ako su to tvoji prijatelji, onda najveći dio svojih razgovora trebate provoditi u uobičajenom prijateljskom časkanju. Postoje oni pravi trenuci kada ćeš imati prilike govoriti o svojem vjerovanju. I koliko god su katolici, hinduisti i agnosti različiti, postoji, čini mi se, jedna ključna tema koja je pogodna za sve njih. To je tema o Božjoj ljubavi i milosti. Katolici se slažu da je Bog ljubav, ali misle da ipak mi trebamo puno toga napraviti kako bismo stekli Njegovu milost. Hinduisti smatraju da su reinkarnacije nužne kako bismo otplatili svoje propuste iz prethodnih života. Agnosti zamišljuju Boga kao svadljivog starca kojemu smeta sve što je ljudsko. Nitko od njih nema ispravnu sliku o Bogu kao Onome koji bezuvjetno voli svakoga i pokazuje milost svim ljudima i stvorenjima. Stoga, kada dobiješ priliku govoriti o

svojoj vjeri pred ovim ljudima – a i pred bilo kojim drugim ljudima – govorи prvenstveno o Bogu ljubavi i milosrđa. O Богу koji je spremjan prihvatiť svakoga i koji nam ne sudi po onome što smo mi učinili, nego po onome što je Krist učinio za nas i u nama. I, naravno, to se ne može svesti samo na verbalno objašnjavanje biblijskog nauka o Богу. Život ljubavi i milosti mora biti i tvoj osobni život, koji ćeš itekako pokazivati u svojem odnosu s prijateljima. Tek tada će tvoje svjedočanstvo vrijediti i donijeti ploda.

Slike iz Ruande

Prije nekoliko godina s prijateljem sam u povodu evangelizacije posjetio Ruandu, državu u središnjoj Africi. Dobro mi je bila poznata krvava povijest te male države gdje se prije osamnaest godina dogodila jedna od najkrvavijih epizoda našeg planeta u dvadesetom stoljeću. I za vrijeme mojeg posjeta toj zemlji još uvijek se mogla osjetiti težina i gorcina bezumnoga genocida i veliki otpor i strah od nacionalizma koji je sve to prouzročio. Dodatnu težinu svemu dodaje i loše gospodarsko stanje u kojem se našla država. Kad bismo mi u Hrvatskoj živjeli u sličnim gospodarskim uvjetima, litra benzina stajala bi, primjerice, oko 250 kuna.

Boravili smo u gradu Butare u blizini granice s Burundijem i radili na državnom sveučilištu. Predavanja su se održavala svake večeri i bila su jako dobro posjećena. Svaki dan smo odvojili sat vremena za osobna pitanja i razgovore sa zainteresiranim. I tako je jedne večeri do mene došla djevojka po imenu Merci. Da, u Africi roditelji često daju imena koja imaju neko značenje. Merci je imala neka pitanja u vezi s duhovnim životom. Željela se predati Bogu, početi živjeti praktičkim kršćanskim životom, ali se malo bojala što će joj na to reći njezina obitelj. U Africi su odnosi u obiteljima veoma čvrsti i nije se lako suprotstaviti obitelji ili donijeti neku veću odluku s kojom nisu suglasni i roditelji.

Lijepo smo popričali i pomolili se, a onda sam je nakon nekoliko dana primijetio u kršteničkom razredu. Pristupio sam joj i pitao kako je prošao razgovor s roditeljima, a ona je sva sretna ispričala kako je sa svojom majkom imala lijep razgovor i kako se odlučila krstiti. Nakon toga smo svaki dan malo porazgovarali, a posljednji dan našeg boravka u Butareu imali smo krštenje na kojem se krstila i Merci.

Za oproštaj od mlađih u tom gradu nabavio sam nekoliko Biblija na ruandskom jeziku kao poklon onima s kojima sam proživio najviše vremena. Primjetio sam da mlađi nemaju Biblije i da je teško kupiti Bibliju na njihovom jeziku. Odlučio sam jednu Bibliju pokloniti i Merci i predati je kada se budemo opraćali.

Kad je primila Bibliju, prvo je zašutjela. Onda je neko vrijeme gledala u knjigu koju je imala u ruci, otvorila je i počela vikati: "Biblij! Moja prva Biblij u životu! Imam svoju Biblij!" Zatim je počela skakati i vikati s Biblijom u ruci po parkiralištu. A ja sam je gledao i razmišljao... moja draga Merci... ovdje u Africi nemate pristup Bibliji kao što ga imamo mi u našim krajevima. Kad bi samo znala koliko ima Biblija u Europi po policama za knjige u gotovo svakome domu, a većina tih Biblija je zapršena jer ih nitko ne čita. Čak i u našim crkvama postoje ljudi koji je ne čitaju, a imaju i više primjeraka. A tu je sasvim druga situacija. Ljudi bi je željeli čitati, ali ili ne znaju čitati, ili nemaju pristup Bibliji jer im je preskupa. Ako bismo uspoređivali standard, onda bi, primjerice, Biblija u Hrvatskoj stajala oko 1.100 kuna...

Stanovnici Ruande žive u vrlo teškim uvjetima. Prosječna životna dob je 46 godina, pate od gladi, teških bolesti, pogotovo AIDS-a i malarije. Sve ih to snažno privlači Bogu koji je često jedini na kojeg se mogu osloniti za pomoć. Zdravstveni sustav u državi veoma je loš i skup. A sve to utječe na njihov duhovni život jer su svjesni da je ljudski život kratak i nikad ne znaš kad će završiti.

Mi živimo u neusporedivo boljim životnim uvjetima, ali je činjenica da ni naš život nije uvijek lak i da se suočavamo s mnogim problemima. Ali za razliku od stanovnika Ruande, imamo dovoljno hrane, obuće i odjeće, krov nad glavom, zdravstveni sustav koji još uvijek funkcioniра i k tome... imamo i lagani pristup Bibliji – a koliko smo svih tih stvari doista svjesni? Koliko ih cijenimo? I koliko smo Bogu zahvalni za sve to što imamo?

Merci se nakon nekoliko trenutaka vratila do nas, a njezinu je lice sjalo od sreće. To je bio njezin dan! Predala je svoj život Bogu i već s 22 godine imala je svoju vlastitu Bibliju! Srdačno smo se oprostili i dogovorili da se opet sretнемo na Nebu, kada dođe naš divni Spasitelj Isus Krist i povede nas sa sobom.

Razgovor s povodom

-- Razgovor vodio Bobo S. Marčeta --

Molimo te da nam se predstaviš i kažeš nešto o sebi.

Ja sam Daniel Presečan. Dolazim iz Murskog Središća. Imam 23 godine i po struci sam ekonomist.

Reci čitateljima Odjeka kako si dospio na afrički kontinent!

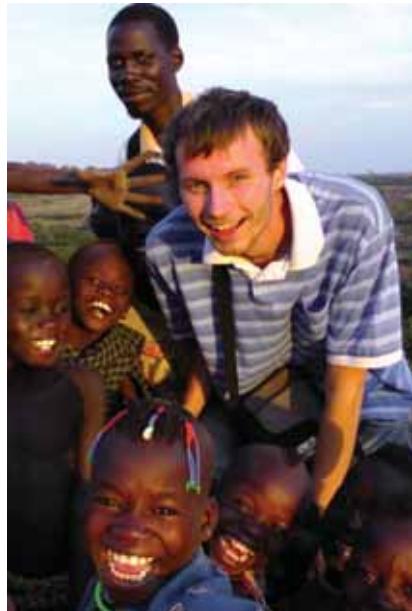
Eh... To je duža priča. Pokušat ću skratiti. Oduvijek sam želio raditi u zemljama Trećega svijeta. Nakon završenog studija ekonomije i poduzetništva, otisao sam na godinu dana u Newbold kako bih usavršio engleski jezik i promislio o smjeru daljnje školovanja. Razmišljajući o svojoj misiji i viziji, zaključio sam da se u skladu s trenutačnim obrazovanjem trebam usmjeriti u neprofitni sektor. Uz vodstvo i utjecaj profesora na Newboldu, odlučio sam se za smjer međunarodnog razvoja. I dalje nisam bio siguran trebam li prvo studirati pa raditi, ili obrnuto, ali uz molitvu sam tražio oboje. Doduše, nisam video mogućnosti za rad, ali sam vjerovao da će mi Bog otvarati i zatvarati vrata po svojoj volji. I tako je bilo. Opcije za studiranje su izmicalice, a otvorila se nenađana prilika za volonterski rad u ADRA-i u Ugandi. Volonterski uvjeti zahtijevali su da financiram troškove prijevoza, cijepljenja, osiguranja i novca potrebnog za boravak u Ugandi. Kao student imao sam jako malu uštedevinu, ali sam vjerovao da će Bog pobrinuti za sredstva isto onako kako mi je otvorio mogućnost. Počeo sam s akcijama sakupljanja novca i kako su troškovi dolazili na naplatu, tako sam dobivao potreban novac. I, konačno, 13. rujna sletio sam u Ugandu.

Opiši nam projekte na kojima trenutačno radiš.

Nakon svega dva tjedna u Ugandi poslali su me na projekt podjele prve pomoći ljudima stradalima u odronima zemlje na planini Mt. Elgon. Bio sam ohrabren hrabrošću i brižnošću preživjelih žrtava stradalih u nesreći. Uz pomoć pri organizaciji distribucije, moj je zadatak također bio napraviti izvještaj za donatore u obliku video-dokumentarca. Nakon dobro obavljenog posla, dobio sam zadatak da

napravim nove dokumentarce za druge projekte radi promocije i prikupljanja novih sredstava za pomoć ADRA-inim štićenicima. Dužnost me odvela u različite dijelove Ugande. Radio sam na tri velika projekta u Karamoiji (sjeveroistočna Uganda) gdje ADRA provodi projekte pomirenja i obrazovanja stanovništva koje je dugi niz godina živjelo u plemenskim sukobima, uglavnom oko stoke. Također sam radio na projektima smanjenja siromaštva u središnjoj i zapadnoj Ugandi. Nedavno sam bio na zapadu Ugande na kontroli projekta koji se bavi populacijom Pigmejaca koji su prije dvadesetak godina bili otjerani iz šume koja je danas prirodni rezervat gorila. U istom mjestu (Kisoro) nalazi se novopostavljeni logor izbjeglicama koji su zbog gerilskih sukoba u zapadnom Kongu prebjegli u Ugandu u potrazi za sigurnošću. ADRA je tim prognanicima dala prvu pomoć u obliku osnovnih potrepština (odjeća, deke, pribor za higijenu i sl.). Iskustvo snimanja filmova djelomično sam stekao u Engleskoj, a ostalo sam usavršio u Ugandi. Iskreno sam zahvalan Bogu na toj mogućnosti. Posebno bih se htio zahvaliti hrvatskoj skupini iz Pule koja je bila na misijskom putovanju u Keniji. Uz vodstvo Patrika Valea i Tomislava Bošnjaka dobio sam osnove videostvaralaštva. Poduka je čak bila i u kasnim satima na staru godinu. Snimljene materijale možete pogledati na

<http://www.youtube.com/AdraUganda>.

DANIEL PRESEČAN

Što te najviše veseli u tvojem radu, a što te čini možda manje sretnim?

Raduje me specifičnost mojeg posla jer sam u mogućnosti da poruke ljudi koji su u potrebi prenesem cijelom svijetu. Također me raduju životne priče ljudi koji su nekada bili u teškim životnim prilikama (prognanici, kriminalci, neobrazovani, oboljeli od HIV/AIDS-a...) i koji su ADRA-inim radom postali djelomično ili potpuno osobođeni svojih problema. Bez pretjerivanja mogu reći da mi je ovo najbolja godina u životu. Ona nije bila lagana, ali u sukobima (uglavnom sa sobom) i različitim okolnostima zahvalan sam Bogu da me je izgradio i taj proces se i dalje nastavlja. Što me čini manje sretnim? Jedna stvar mi dolazi na um. Još sam kratko u Ugandi i zbog pretrpanosti poslom mislim da neću imati priliku još jednom posjetiti moj najdraži dio Ugande, Karamoju.

Koje su prednosti i nedostaci života u Ugandi u usporedbi sa životom u Hrvatskoj?

Velika je prednost umjerenog toplog klima i velika raznolikost voća i povrća. Za Ugandu je Winston Churchill rekao da je "biser" Afrike, jer gdje god je bio, video je plodno tlo i zelenilo. Razlog zašto je Uganda nerazvijena jesu ljudi: imaju nisku stopu pismenosti unatoč velikom vjerskom pluralizmu i nalaze se u duhovnoj krizi koja se izražava visokom stopom kriminala i korupcije. Nedavno sam naišao na članak jednog ateističkog novinara koji je nakon putovanja kroz afričke zemlje zaključio da Afrički nije potrebna humanitarna pomoć, već Bog, promjena srca. Siguran sam da i sami povlačite paralelu s Lijepom Našom. Adventistička crkva izgradila je veliku mrežu osnovnih i srednjih škola, jedno sveučilište kao i poliklinike i bolnice po cijeloj državi. Crkva trenutačno broji oko 300.000 vjernika i u stalnom je porastu.

Kako žive i čime se bave mladi u Ugandi?

Mladi u Ugandi susreću se s velikim problemom kada trebaju krenuti u školu. Škole se plaćaju i roditelji jako teško nalaze novac za školovanje svoje djece. Ako ne uspiju završiti školu, oni su osuđeni biti farmeri ili stocari, ili ako žive u gradovima, manualni radnici, a u najgorem slučaju prosvjaci i kriminalci. Uganda je također jedna od zemalja s najbržim rastom stanovništva u svijetu. Približno 50% stanovništva staro je do 15 godina. To je lako zamjetiti, jer samo god da se okrenete, vidjet ćete djecu. U nekim adventističkim crkvama video sam dobro organizirane klubove izviđača. U velikom broju mladi izviđači stupaju ulicama svojega grada i promoviraju svoj pokret. Također se zamjećuje tendencija da fakultetski obrazovani mladi ljudi napuštaju Ugandu u potrazi za boljom budućnošću. Neki uspijevaju, a neki traže način da ostanu u svojoj zemlji.

Što te se najviše dojmilo do sada i koja je tvoja poruka mladima u Hrvatskoj?

Hm... Događaj koji me se najviše dojmio zbio se u Karamoji. Tamo sam proveo oko sedam dana snimajući projekt "Water and Food Security" čiji je cilj pomoći stanovništvu koje je odlučilo prekinuti plemenske sukobe i potražiti sigurnost u poljodjelstvu. Moj je zadatak bio snimiti priče novonaseljenih ljudi. Mnogi su otvoreno priznali zločine koje su radili u plemenskim sukobima i sada imaju želju da se smire i potraže sigurnost u poljodjelstvu. U jednoj životnoj priči vidiš sam Božji prst na djelu među tim ljudima. Jedan starac ispričao mi je kratku povijest plemenskih sukoba i nasilja. On kaže da je nakon određenog vremena Bog (Akuju) postao ljut na njih i da im otada više nije davao kišu. Ali nakon nekog vremena On se "ohladio" i vratio im vodu poslavši

ADRA-u koja je izgradila veliku branu i iskopala zdence. "Zar ne znaš da te ljubav Božja vodi na pokajanje?" Cijelu priču možete vidjeti na YouTubeu pod naslovom "From war to peacemaking in Nakayot".

Moja poruka mladima glasi: Tražite Boga dok se može naći! Iznesite svoje planove pred Njega i molite se da vas On vodi u smjeru koji je najbolji za vas. Jer On obećava: "Slijepce će voditi putovima koje ne poznaju. Vodit će ih stazama koje su im nepoznate. Obratit će pred njima tamu u svjetlost, i što je neprohodno u ravno tlo. To je što će učiniti i neću propustiti." (Izajja 42,16) Budite otvoreni za putove koji su vam nepoznati i ostanite vjerni putovima koju su vam već dodijeljeni. Isus Krist će doći uskoro i prije toga želi iskoristiti upravo tebe za buđenje i reformaciju koja se treba dogoditi kako bi veličina Njegove volje izražena riječima "nije mi milo da grešnik pogine, već da se spasi" bila vidljiva u Kraljevstvu koje čekamo s nadom. Bog vas blagoslovio!

brojni sabor mladih
IDI I RECI SVIJETU

SABOR MLADIH U RIJECI

Od 25. do 27. svibnja održan je sabor mladih u Rijeci pod nazivom "Idi i reci svijetu". Govornik ovog sabora bio je pastor Dragan Grujićić iz Beograda. Sve je započelo u petak navečer pjesmama proslavljanja i temom koja je bila poučna za "nas mlade i one koji se tako osjećaju".

Subota je svanula i prostor crkve Rijeka Centar bio je ispunjen do posljednjeg mjesta. Stolice su bile popunjene mladima iz cijele Hrvatske, a našlo se i par mladih iz Engleske te Kanade. Subotnje bogoslužje bilo je ispunjeno pjesmama koje je vodio bend iz Delnička i koji je odradio odličan posao, jer u kombinaciji s ostalim mladima koji su otvorili svoja srca i pridružili se pjevanju, osjetilo se to zajedništvo i vjerujem da smo se pridružili andeoskom zboru. Pastor Dragan Grujićić i ovoga je puta odlično odradio svoj posao i na radost svih mladih imao je vrlo zanimljivu propovijed pod nazivom "ili-ili".

Spominjao je dosta iskustava i iz svojeg života te kako ni njemu nije tekao med i mlijeko u životu i mladosti.

Nakon duhovne, naši želuci su tražili i nešto fizičke hrane, za što su se potrudile domačice te vjerujem da nitko nije ostao gladan nakon raznovrsne trpeze, što slanog, što slatkog. I nakon što smo utažili glad, trebalo je negdje i potrošiti sve te kalorije tako da smo se svi zajedno upustili u dvosatnu šetnjicu gradom Rijekom i proveli ostatak poslijepodneva u druženju. Ono što nisam spomenula, a tiče se subote, jest radionica na kojoj smo slušali o projektu misioniranja mladih Relay. Pastor Grujićić govorio nam je o nekim iskustvima i uspjesima koje su oni imali u Srbiji te nam je dao neke savjete i ideje i odgovorio na sva naša pitanja vezana za projekt Relay.

Teme koje smo slušali u petak navečer i u subotu ujutru bile su odlične i svakom nas je temom sve više i više očaravao i privlačio pozornost, ali u subotu poslijepodne, kada nam je pričao svoju životnu priču i iskustvo s Bogom kad mu je bilo 17 godina, sve nas je ostavio bez riječi. Tako mlad i još ovisan o roditeljskom domu odlučuje napustiti sve jer ne želi napustiti Boga. Donosi odluku za koju treba imati snagu koju ti samo Bog može dati ako si u zajednici s Njim. Odlazi od kuće pun vjere da će Bog sve izvesti na dobro, kao što je i bilo. Bog je sve izveo na dobro. Priča je bila ganutljiva i taknula je srca mnogih. Iz tog iskustva mogli smo vidjeti da mladi ljudi mogu služiti Bogu i da nema nikakve prepreke za potpunu predanost ako to stvarno želimo.

Navečer smo imali veselicu. Pjevali smo, družili se, bilo je puno smijeha i veselja.

Nismo ostali dugo u noć jer nas je ujutro rano čekalo ustajanje.

Svanulo je nedjeljno jutro i nakon duhovne misli, zaputili smo se prema Ičićima, prošetali se uz more i udahnuli svježeg

mediteranskog zraka. Nakon šetnje vratili smo se na ručak gdje nas je čekao topao i jako ukusan vegetarijanski grah i voćna salata za desert.

Nakon što nas je sestra Sladana Kuterovac

sve lijepo nahranila, bili smo spremni za polazak kući.

Bio je to jako lijep vikend gdje smo se našli sa starim prijateljima, a isto tako upoznali s novim licima. Družili smo se i proslavljali našeg Boga i vjerujem da smo svi otisli s osmijehom na licu jer smo se ohrabrili i duhovno nahranili. Ispunili smo svoje srce kvalitetnim sadržajima te čuli propovijedi na koje je bilo teško ostati ravnodušan i ne razmislići bar malo o svojem životu, mladosti, životnim odlukama i na čiju stranu stati. Nadam se da će nam svima uвijek prvi izbor biti Bog i da ћemo, kad god se nađemo pred izborom "ili-ili", stati na pravu stranu i donijeti pravi izbor.

PUT BIBLIJE

osijek
05/05/12

Beli Manastir
12/05/12

Mirkovci
21/04/12

19/05/12

SLATINA
02/06/12

stipanovci
26/05/12

PČELIĆ
09/06/12

Mladi SVJEDOČE za ISUSA

RAD ZA ISUSA

Zahvalna sam Bogu za sve talente kojima me blagoslovio. Zahvalna sam Mu što mi daje vrijeme da ih mogu i dalje razvijati i nastojim ih što više koristiti u službi za Njega.

Jedan od darova koje najviše volim jest pjevanje. Upravo zato pokušavam koristiti taj talent što češće. Glazba je izvrstan način iskazivanja emocija i prenošenja misli. Ponekad sama melodija može prodrijeti dublje od teksta pjesme. Osim što pjevanjem prenosim svoje osjećaje i misli na druge, ujedno se i ja osobno približavam Bogu. Smatram da je iskreno otpjevana pjesma, koja govori o našem odnosu s Bogom, jednaka nekom iskustvu koje bismo možda nekome ispričali. Na kraju krajeva, mnoge pjesme su upravo to – iskustva, samo uglazbljena.

Rado sudjelujem u organizaciji različitih projekata i aktivnosti. Zajednička druženja pomažu nam da se međusobno bolje upoznamo, približimo i ojačamo u vjeri. A često ih posjećuju i oni koji možda još ne poznaju Isusa ili nisu baš sigurni da u Njega vjeruju. I to je jedan od načina rada za Boga.

I svojim djelima pokušavam ukazati na Boga. Trudim se drugima pokazati Božju ljubav nekim 'malim stvarima'. Posjetiti prijatelja kad je bolestan, povesti nekoga čak i kada mi nije usput, stati i popričati s nekim kad sam u žurbi, pohvaliti nekoga za trud, pozvati na ručak... To su sve male geste. I sama sam doživjela takvo ponašanje od drugih te sam osjetila na vlastitoj koži da te sitnice zapravo puno znače. Bog nas potiče da budemo prijatelji svima i u svakom trenutku. Jer u kvalitetnom prijateljskom odnosu, koji stvaramo i temeljimo na malim, a potom i velikim zajedničkim iskustvima, prepoznajemo potrebe naših bližnjih, pomažemo im i na taj način svjedočimo o Božjoj milosti.

Svatko od nas ima nekoliko talenata koje može upotrijebiti Bogu na slavu. Koliko god ova izjava zvučala otrcano i istrošeno, istinita je. Ako se ne slažete sa mnom, vjerojatno još niste otkrili sve svoje potencijale.

Diana Špoljar

MISIONARI

Kada se govori o misionarima, svatko od nas već ima neku predodžbu o tome što i kako oni rade. Najčešće se misli da misionari stalno drže proučavanja i satove iz Biblije, posjećuju ljudе i nakon nekog vremena mogu se pohvaliti mnoštvom koje je spremno za krštenje. Istina je malo drugačija. Jako puno vremena se provodi u pripremi, upoznavanju s ljudima, kulturom i učenju jezika. Sve je novo i nema tih knjiga koje vas mogu pripremiti za ono što vas čeka.

Priprema može trajati mjesecima, ponekad i godinama. Ali da se ne čini kako se apsolutno ništa ne radi, još uvijek postoji ono osobno svjedočenje. Takav pristup nikada ne prestaje i od njega se nikada ne možeš odmoriti. Često zaboravljamo da nas ljudi jako pozorno promatraju. Promatraju naše riječi, ponašanje, kako se odnosimo jedni prema drugima, koliko poštujemo njih i njihovu kulturu. Prijateljstva se ne sklapaju preko noći pa je i nerealno očekivati da će se netko obratiti isto tako brzo. Potrebno je vrijeme, čekanje, strpljenje, molitve. Mi ne predstavljamo samo sebe kada smo u nepoznatoj okolini. Mi predstavljamo Boga i ne smijemo zaboraviti da nas On nije ostavio same. Dapače, rado se odaziva ako Ga zatrebamo.

Afrika je bila moje veliko iskustvo. Na početku misliš da sve znaš, da će sve to biti jako lako, da su ljudi koji su dosad radili tamо sigurno u krivu, u protivnom bi rezultati bili puno drugačiji. A onda, kada malo upoznaš situaciju, shvatiš da twoje ideje uopće ne pripadaju toj kulturi. Da pristup koji imaš (a koji je provjeren u Europi) uopće ne možeš primijeniti jer ćeš tako samo odbiti ljudе umjesto da ih privučeš. I kao vrhunac moraš pregristi svoje "ja", svoj ponos i tražiti pomoć od Boga i svojih suradnika. I tada počinje pravi posao. Naučiš da ne možeš ništa zatražiti od ljudi ako ne razmjeniš s njima barem par rečenica. A tih par rečenica nakon nekog vremena razvije se u kraći razgovor. Ljudi se počinju otvarati, dijeliti s tobom svoje probleme, nedoumice, potrebe. Imaju povjerenje da ćeš ih dobro savjetovati. Naučiš da je duhovnost dio života, zapravo način života. Počinješ se moliti s njima i za njih. Ali počinješ i sam više proučavati, provoditi vrijeme u molitvi. Ohrabren novim iskustvima, želiš im dati više, više odgovora. A što si bliže Bogu, lakše ti je podijeliti s drugima ono što je On učinio u tvojem životu. I tako se više ne sramiš započeti neku duhovnu temu ili ponuditi da ćeš se moliti za osobu koju jedva poznaješ. A to i dalje ne znači da će svi ljudi s kojima si došao u kontakt predati svoj život Bogu, ali nikad ne znaš. Sjeme je posijano, a Bog će se pobrinuti za ostalo.

Marijana Jagić

MISIJA ŽIVOTOM

► Za mene je najvažniji način misioniranja vlastiti način života. Ako mi je Evandelje bitno, ono će se vidjeti u mojoj osobnom životu: ono što radim, govorim i kako živim reflektirat će kršćanske vrijednosti. Ali ne želim reći da nije bitno osobno svjedočenje, ono u ovom "pristupu" misioniranju nije neka povremena pojava, već životno načelo. Ako se hranim na Izvoru, onda sam i sama kanal kroz koji protječe Božja riječ.

Veronika Lipohar

Vjerujem da je za to potrebna stalna zajednica s Kristom, ne samo na papiru ili jednom tjedno, već svaki dan. S Njime možemo razgovarati gdje god jesmo. Doduše, ponekad je sve oko nas prebučno da čujemo tiki glas. Sveti Duh neće se nametati. Važno je pronaći mjesto gdje me neće ometati Facebook, mobitel i slični "poroci" suvremenog doba.

U praktičnom smislu misioniranje životom znači biti spreman odvojiti dio svojeg vremena za druge, biti spreman kolegi na poslu, prijateljima u školi ili na faksu, ako vidim da se bore s nečim sličnim, reći zašto je meni osobno bitan Krist i kako Bog rješava probleme u mojoj svakodnevici. To znači podijeliti s ljudima živu nadu koju mnogi nemaju, jer ili je nisu nikada iskusili, ili ni ne znaju da postoji. Ako sam u svojem životu doživjela Krista i njegujem blisko prijateljstvo s Njim, On će jednostavno iz mene izlaziti. Bez toga nema ni živog misioniranja.

Daniela Bačić

NEOBIČNA PRILIKA

► Petak navečer. Proba crkvenog sastava. Ostala sam nešto duže (do 22h) i vraćala se kući sretna što je završio još jedan tjedan, ne razmišljajući da bi taj trenutak mogao biti "onaj misijski". Na ulici sam srela djevojku koja me upitala kako doći do najbližeg trga. Pokazala sam joj i krenula s njom jer sam i ja išla u istom smjeru. Spomenula sam da sam se i ja, kao i ona, jednom gotovo izgubila u toj mreži ulica (gdje smo se srele), dok sam tražila adventističku crkvu. I... počela je diskusija.

Ta riječ "adventistička" zaokupila je svu njezinu pozornost. U prvih pet minuta dobila sam sto pitanja: Što vjerujete? Po čemu se razlikujete od drugih protestanata? i mnoga druga. Bila sam kao na kvizu. Djevojka je bila jako zainteresirana za duhovne teme, napisala mi je svoj broj telefona i izrazila želju da se ponovno nađemo i porazgovaramo.

Razgovor je tekao tako spontano da nas dvije nismo ni primijetile da stojimo sat i pol na istom mjestu na trgu i razgovaramo. Rekla je kako je isprobala razne religijske poglede u životu te da je nedavno kupila Bibliju i počela je čitati. Zadivilo me to što je rekla da je u molitvi prepustila Isusu da vodi njezin život i nakon toga osjetila ohrabrujući mehani glas. Začudila me i drugim svojim razmišljanjima koja su bila toliko produhovljena, primjerice u vezi s raznim nekršćanskim motivima koji se pojavljuju u najpopularnijim pjesmama. Vrlo intrigantna tema. Što je još ljepše, taj susret je bio Božji odgovor na moju pomisao da bih trebala više svjedočiti.

Vraćajući se kući, oko ponoći, duboko sam se zamislila nad svojim "krhkim" znanjem Biblije i shvatila koliko bih više trebala proučavati da bih bila bolji misionar, ali u isto vrijeme bila sam presretna što mi je Bog dao tako neobičnu priliku da podijelim svoje znanje o Njemu, i to u tako neobično vrijeme.

ALPSKI KAMP

I ove godine pozivamo te na Alpski kamp, kampiranje u Julijskim alpama. Boraviti ćemo sedam dana u prekrasnoj prirodi, gdje ćemo se penjati, planinariti, plivati, pjevati, izležavati i duhovno se krijebiti.

GDJE?

Čezsoča, Slovenija

KADA?

Od 12. do 19. kolovoza 2012.

KOLIKO?

120 eura

TKO?

Mladi od 15 godina nadalje

Prijave i informacije: prijava@stezosledec.si
www.stezosledec.si

SLATINA fest 2012

-- Dorothea Relić --

Sjećate li se da smo najavili da Slatina fest slijedeće u proljeće? Šarene jesenske dane zamjenili smo cvjetnim proljetnim. Naše druženje trajalo je tri dana, a započelo je malim vokalno-instrumentalnim koncertom u petak. Nakon koncerta predstavio nam se naš gost govornik Clive de Silva. Podijelio je s nama prvu duhovnu misao u nizu i tako smo zajedno započeli subotu.

Subotnje jutro ispunio je dječji sabor. Zajedno smo pjevali, a naši prijatelji iz Požarevca predstavili su nam kreativne radionice koje će se održati tijekom poslijepodneva. Djecu je ponovno zainteresirao i oduševio naš govornik. Posebnost ovog Slatina festa bila je mimohod kroz grad. Sva su djeca u žutim i plavim majicama ponosno pronijela transparent Festa do gradskog parka. U paviljonu i na livadama gradskog parka proveli smo lijepo trenutke u zajedničkom pjevanju, plesu i proslavljanju. Tako smo pokazali gradu Slatini da smo tu, da volimo Boga, volimo pjesmu i uživamo u našem druženju u Slatini. Nakon ručka uslijedile su kreativne radionice na kojima smo svi naučili nešto novo i zanimljivo, a i ponijeli kući svoje radove.

Svečani festivalski dio započeo je u 16 sati. Pred punom dvoranom nastupila su djeca iz Grubišnog Polja, Zagreba, Daruvara, Virovitice, Križevaca, Nove Gradiške, Ema Mojžeš iz Engleske i Raspjevani kreativci iz Srbije. Clive de Silva je i na festivalu vrlo zanimljivo utisnuo poruku u naša srca. Poruku o zajedništvu. Djeca su s radošću očekivala veselicu koja se održala nakon festivala u crkvenim prostorijama. Svi su uživali u druženju i društvenim igrama.

Naše je druženje zaključeno u nedjelju na zajedničkom izletu na slatinskem jezeru Javorici. Kada je došlo vrijeme polaska kući, svima nam je bilo teško rastati se od starih, a i novih prijatelja. S iščekivanjem sljedeće godine i novog festivala, kućama smo ponijeli oduševljenje i lijepa sjećanja.

brojčani sabor mladih
IDI I RECI SVIJETU

SABOR MLADIH U MARUŠEVČU

Ove godine imali smo priliku prisustvovati na čak tri proljetna sabora mladih koji su se održavali na različitim mjestima, a zajednički im je moto bio "idi i reci svijetu". Prvi je bio u Maruševcu od 20. do 22. travnja, a bio je namijenjen mladima iz Maruševca, Varaždina, Križevaca te crkava Zagreb 1 i Zagreb 2. No dobro su došli i drugi mladi pa ih se tako moglo sresti iz različitih krajeva Hrvatske. Gost govornik bio je pastor Miodrag Jovanović Miki, podrijetlom iz naših krajeva, s trenutačnom adresom u Münchenu, gdje živi i radi kao pastor za mlade. U petak na večernjem bogoslužju okupilo se 80-ak mladih koji su mogli čuti zanimljivu duhovnu poruku, nakon koje su svi zainteresirani imali priliku otici do fontane iznad nove zgrade te uz pjesmu, gitaru i logorsku vatu nastaviti druženje sve do odlaska na počinak. U subotu na jutarnjem bogoslužju okupilo se tristotinjak posjetitelja koje je privukao bogat duhovni program koji su pripremali mladi iz nekoliko različitih crkava, a mogli su uživati i u mnogobrojnim glazbenim točkama i nastupima. Duhovne poruke koje je pastor Miki uputio mladima bile su iznesene u četiri poticajne i ohrabrujuće propovijedi, a sve sa svrhom da mladi osvijeste potrebu za razvijanjem prisnijeg odnosa s Bogom koji će ih potaknuti da svoja iskustva i radost podijele sa svakim tko se nađe u njihovoj neposrednoj okolini počevši od njihove obitelji, prijatelja i poznanika. Pastor Miki posebno je naglasio kako nije važna kvantiteta, odnosno broj ljudi koje želimo dovesti Kristu, već kvaliteta, to jest način na koji ćemo to učiniti. Jedan od najučinkovitijih načina jest postati prijatelj s osobom te izgraditi s njom odnos pun povjerenja dajući joj do znanja da smo uvijek tu bilo u razgovoru, davanju savjeta ili pak rješavanju nekog ozbiljnijeg životnog problema ili potrebe. Čuli smo također i nekoliko životnih primjera ljudi koji su bez obzira na teške životne okolnosti, ostali čvrsti i nepokolebljivi u svojoj zajednici s Bogom.

U poslijepodnevnim satima mladi su imali priliku sudjelovati u radionicama čiji je osnovni cilj bio shvaćanje mentalitetit ljudi naših krajeva slušanjem glazbe različitih stilova i popularnih pjesama. Nakon radionice moglo se vidjeti oduševljenje na licima svih prisutnih izazivajući tako "laganu" zavist kod onih koji su odlučili sami organizirati svoje slobodno vrijeme, te otici u šetnju u prirodu ili jednostavno ostati u sobi odmarajući se i proučavajući Bibliju. Poslijepodnevno bogoslužje također je bilo ispunjeno programom i zanimljivom duhovnom porukom. A u subotu navečer, nakon zalaska sunca, domaćini su nam priredili društvenu večer

s puno zabavnih igara i igrokaza. Sudionici su se s veseljem uključivali u kreativne igre, a da je doista vladao dobar duh, svjedoči i činjenica da su zaigrani mladi ostali na društvenoj večeri do kasno u noć. Završni dan, nedjelja, bio je namijenjen sportu s kojim su se neki od nas susreli po prvi put u životu, a radilo se o bejzboli koji je privukao pedesetak okupljenih. Tu su bili i igrači, instruktori i navijači koji su se dobro zabavili promatrajući promašaje i nespretnost pomalo neiskusnih igrača, iako je nekoljicina znala pravila i vodila cijelu igru.

Dinamiku i sportski duh nije narušio ni pljusak koji se spustio usred igre, već je samo privremeno udaljio igrače s terena, koji su se nakon smirivanja kiše vratile na svoja mesta i nastavili igru. Bilo je to zanimljivo sportsko iskustvo nakon kojeg su mnogi još danima osjećali bolove u mišićima, čak i pri najjednostavnijim kretnjama. I tako smo s tim sportskim događajem i završnom propovijedima pastora Mikija došli do samog kraja prvog sabora mladih ove godine. Svi smo napustili Maruševec ohrabreni i potaknuti da odemo i kažemo svijetu što Krist znači osobno za nas i kakvu radost osjećamo poznajući Ga i stavljavajući Ga na prvo mjestu u svojem životu.

SABOR MLAĐIH U OSIJEKU

IDI I RECI SVIJETU

brojedini sabor mladih

Sabor mladih u Osijeku započeo je bogoslužjem u petak navečer. Iako nas nije bilo tuko puno, oni koji su bili mogli su čuti predivnu poruku koju je iznio govornik sabora, pastor Sergio Borges. Budući da je sabor bio misijski orientiran, takve su bile i propovijedi.

Duhovno razmišljanje u petak zasnivalo se na tekstu u 1. o kraljevima 3,5-14. Iz ovih je redaka vidljiva Salomonova neizmjerna zahvalnost Bogu za sve što je učinio njegovoj obitelji u prošlosti (pogotovo njegovom ocu) i za veliku čast koju mu je udijelio. Salomon priznaje svoje neiskustvo i slabe sposobnosti za obavljanje zadaće koja mu je povjerena. Iako je od Boga mogao tražiti što god je htio, nije zatražio ni slavu, ni bogatstvo ni dug život, nego mudrost da obavi "posao" koji mu je namijenjen. Zbog te predanosti Bogu i Njegovoj službi, Salomon je bio višestruko nagrađen. Bog je obećao da će mu biti vjeran do kraja ako on bude vjeran Njemu i držao Njegove zapovijedi i Zakon. Kako je Bog bio vjeran Salomonu, tako je obećao da će biti vjeran i nama. Samo Mu se trebamo u potpunosti predati i dopustiti Mu da On vodi naš život, pogotovo naš rad u misijskom polju.

U subotu prijepodne tražilo se mjesto više. Iako je to bio sabor mladih, bilo nas je svih uzrasta. Ipak, najviše je bilo onih koji su mlađi ne samo u srcu, nego i po godinama. Prijepodnevni program obilježile su vijesti iz okruga, brojne pjesme, što zajedničke, što one od sastava ili pojedinaca i, naravno, neizostavna propovijed. Čitali smo poznate retke iz Ivana 6 o tome kako je Isus nahrano pet tisuća ljudi sa samo pet kruhova i dvije ribe. Ipak, nije to bila još jedna propovijed o čudu. Bila je to više propovijed o Andriji koji je tražio neko konstruktivno rješenje za problem. On nije samo čekao, nego je nastojao nešto napraviti. Iako ta količina hrane inače ne bi bila dovoljna da se nahrane svi ljudi, on je ipak nešto napravio. A Bog je onda učinio da je bilo dovoljno za sve i da je preteklo. Iako se naša rješenja ne čine uvijek najboljima i najprikladnjima, Bog cijeni naše zalaganje, naš trud i pozrtvovnost i čini da djelo uzraste.

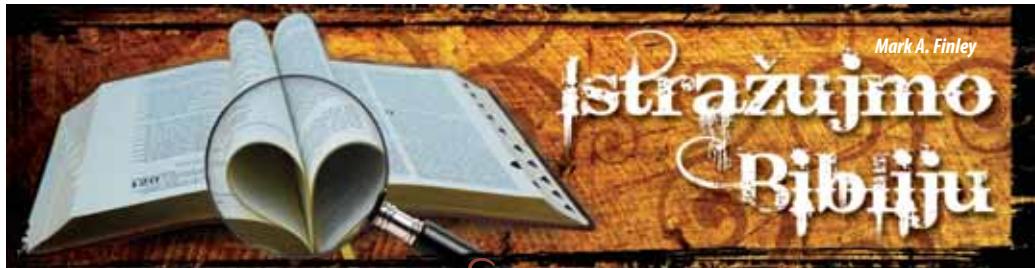
Nakon obilja duhovne hrane, uslijedio je i tjelesni objed. Domaćini su nam pripremili vrlo ukusne lunch-pakete. Do 15 sati bilo je vrijeme predviđeno za šetnju i druženje, a onda je uslijedila radionica koju je ponovno vodio naš govornik. Nakon toga smo imali poslijepodnevo bogoslužje na kojem smo imali priliku vidjeti izuzetno svjedočanstvo vjere mlade djevojke iz Brazila. Njezin životni san bio je postati novinarka koja se bavi modom. Zbog toga se prijavila u reality show. Iako je konkurenca bila velika, Wasthi je ušla u kuću, ali se nije pojavila na zabavi u petak navečer, što joj je bila obveza. Zbog toga je morala na razgovor s voditeljicom showa. Wasthi je pred cijelim

Brazilom (prijenos njihovog razgovora prenošen je uživo na brazilskoj televiziji) izjavila da zbog svoje vjere i načela kojih se u životu drži (a jedno od njih je i svetkovanje subote s obzirom na to da je adventistička) ne može sudjelovati u zadacima showa od petka navečer do subote navečer. Voditeljica je bila vidno iznenadena, ali i ganuta djevojčinom ozbiljnošću i odlučnošću iako je znala da će zbog odbijanja izvršenja tih zadataka tijekom subote biti izbačena. Rekla je da Bog za nju ima veće planove od njezinih. Iako je bila izbačena iz showa, imala je priliku voditi intervjuje s ostalim natjecateljicama. Njezino je iskustvo bilo veliki poticaj za sve nas da se ne stidimo svojega Boga i svojih uvjerenja gdje god da se nađemo.

Subotu smo završili kratkim zajedničkim bogoslužjem nakon kojeg je uslijedilo druženje mladih u klubu koje se odužilo do ponoći. Mislim da je nakon ovoga suvišno komentirati kakvo je druženje bilo. Nedjelju je obilježio izlet. Bilo je tuko igre, smijeha, druženja i naravno – grah.

Sve u svemu, bio je to vikend s dosta aktivnosti i druženja, a najvažnije od svega, s obiljem poticaja za službu za Krista i rad u Njegovu misijskom polju. Neka nas naš Pastir vodi i pomogne nam da ispunimo zadaću koju nam je povjerio!

UČI U PRIĆU

Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio. Kraljevao je trideset i jednu godinu u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jedida, kći Adajina, i bila je iz Boskata. Činio je što je pravo u Jahvinim očima. U svemu je hodio putem svoga oca Davida, ne skrećući ni desno ni lijevo.

Osamnaeste godine svoga kraljevanja Jošija posla svoga tajnika Šafana, sina Asalijahina, sina Mešulamova, u Dom Jahvin i reče mu: 'Idi velikom svećeniku Hilkiji da ti pripremi novac koji je odnesen u Dom Jahvin i koji su čuvari praga sakupili od naroda. Neka ga uruči poslovođama postavljenim u Domu Jahvinu, a oni neka isplate radnike koji popravljaju Dom Jahvin, drvodjelje, graditelje i zidare, i da se kupuje drvo i kamenje klesano što je potrebno za popravak Doma. Ali neka se ne traži od njih račun za uručeni novac, jer oni rade poštено.'

Veliki svećenik Hilkija reče tajniku Šafanu: 'Našao sam Knjigu Zakona u Domu Jahvinu!' I Hilkija dade knjigu Šafanu, koji ju je pročitao. Tajnik Šafan dođe kralju te ga izvijesti: 'Tvoje sluge – reče on – pokupile su novac koji se našao u Domu i predale su ga poslovođama, postavljenim u Domu Jahvinu.' Tada tajnik Šafan obavijesti kralja:

'Svećenik Hilkija dade mi jednu knjigu!' I Šafan je poče čitati pred kraljem.

Čuvši riječi Knjige Zakona, kralj razdrije haljine svoje. I naredi svećeniku Hilkiji, Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu Akboru, tajniku Šafanu i kraljevu sluzi Asaji: 'Idite i upitajte Jahvu o meni i o narodu, i o svoj Judeći, zbog ove knjige što je nađena, jer je velika Jahvina jarost što se izlila na nas zato što naši očevi nisu slušali riječi ove knjige, nisu vršili što nam je u njoj napisano!' (2. o kraljevima 22,1-13)

IZ PRIĆE

Zaokruži i pronađi sve likove/osobe spomenute u ovoj priči. Tko su oni i koji je njihov doprinos priči?

Podcrtaj izraz, rečenicu ili redak u ovom odlomku za koji misliš da je ključni. Objasni zašto tako misliš.

/ Koje istine o ljudima proizlaze iz ove priče? Koje su ti istine o Bogu razjašnjene?

/ Na koje te druge priče ili događaje u Pismu podsjeća ovaj odlomak i zašto?

Moguće je da se Knjiga Zakona nije čitala gotovo 100 godina i čak da o njoj ni kralj ni narod nisu ni govorili. Zamisli ovaj prizor i opiši neke osjećaje za koje misliš da su ih doživjeli kralj i narod slušajući.

/ Postoji li u ovoj priči...

primjer koji trebamo slijediti? _____

molitva koju trebamo moliti? _____

grijeh kojeg trebamo priznati? _____

izazov koji trebamo prihvati? _____

obećanje koje trebamo tražiti? _____

istina koju trebamo vjerovati? _____

akcija koju trebamo poduzeti? _____

 Misliš li da su Izraelci zapali u idolatriju zato što su izgubili Knjigu, ili su Knjigu izgubili zato što su promišljeno odabrali idolatriju? Objasni.

 Što je osposobilo Jošiju u tako mladim godinama da bude sposoban učiniti takvu promjenu u Izraelu?

ŠTO MISLIŠ?

Označi odgovore koji se najviše podudaraju s tvojim stavom prema Božjoj riječi; zatim objasni zašto.

Ne čitam Bibliju i ne primjenjujem je u svojem životu jer...

- Toliko sam zauzet i umoran da jednostavno nemam energiju koja mi treba za proučavanje.
- Ne vidim kakve veze ima Biblija s mojim životom danas.
- Ne znam kako proučavati Bibliju na način da to utječe na moj život.
- Jednostavno zaboravim uklopiti Bibliju u svoj svakidašnji život.
- Slušao/la sam cijeli život o važnosti proučavanja Biblije, ali meni je to jednostavno dosadno.
- Čitam Bibliju redovito, ali se pitam da li me ona stvarno mijenja.

Kako se tvoji odgovori mogu usporediti s tvojim stanjem?

Jeste li znali?

Imena nekih likova u ovotjednoj pouci vrlo su neobična. "Šafan" je pisar koji je tako odusevljeno čitao Zakon po prvi put nakon puno godina. Njegovo ime znači "kameni jazavac". I "Akbor", jedan od ljudi koji su tražili proroke, znači "miš". "Hulda", ime proročice, znači "krtica". Zašto toliko ljudi ima životinjska imena? Neki misle da je izraelski narod ušao u kultske praznovjerne običaje. Možda su zato brojni Židovi imali životinjska imena u to vrijeme pobune.

SNAŽNI REDCI

"Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspijet ćeš u pothvatima." (Jošua 1,8)

"Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim." (Psalim 40,9)

"Otvoř oči moje, da gledam divote tvoga Zakona!" (Psalimi 119,18)

"Daleko me drži od puta zablude i Zakonom me svojim obdarí!" (Psalam 119,29)

"Jahve, za tvojim spasenjem čeznem, uživam u tvom Zakonu." (Psalam 119,174)

"Koji tvoj Zakon ljube, velik mir uživaju, ni o što se oni ne spotiću." (Psalam 119,165)

"Jer u ovome stoji ljubav prema Bogu: da vršimo njegove zapovijedi. A njegove zapovijedi nisu teške." (1. Ivanova 5,3)

"Budite, dakle, postojani i sve čvršći u tome da čuvate i vršite sve što je napisano u Knjizi zakona Mojsijeva, i da ne odstupite od toga ni desno ni lijevo." (Jošua 23,6)

DRUGIM OČIMA

"Biblijka koja se raspada pripada osobi koja se ne raspada." (Avtor nepoznat)

"Potopite Bibliju na dno oceana i još uvijek će obveza ljudi prema Bogu biti nepromijenjena. Oni će morati proći istu stazu, jedino što će im nestati svjetlo i vodič; trebat će prevaliti isti put, ali će biti bez karte i kompasa." (Henry Ward Beecher, američki svećenik u 19. stoljeću)

JEDNA GODINA
ZA ISUSA

Draga braćo, sestre i prijatelji!

S radošću Vas obavještavamo da će se ove godine u Hrvatskoj po prvi put održati Relay program za mlade misionare i to u Splitu, središtu Dalmacije. Vjerojatno Vam je poznato da je Jadranska unija konferencija ovih godina poseban naglasak stavila na misijski rad u Dalmaciji, a Odjel mladih ovim programom još više želi poduprijeti ovu inicijativu. No, nije samo stvar podupiranja ove inicijative da stavimo Dalmaciju u fokus naših misijskih aktivnosti, već i da mlade ljude usmjeravamo na misiju i službu bližnjima te u njima razvijamo osjećaj odgovornosti i ljubavi prema Kristovom pozivu: "Idite i učinite sve narode učenicima mojim!" (Matej 28,19)

Posebna nam je radost, čast i zadovoljstvo da smo se ove godine i mi kao Odjel mladih Jadranske unije konferencija mogli priključiti Relay programu Transeuropske divizije koji podučava mlade službi i na praktičan način primjenjuje naučeno. Tako će mladi naše Unije između 16 i 30 godina ovoga ljeta moći od 29. srpnja do 11. kolovoza u Splitu sudjelovati u Misijskoj školi Relay gdje će ih podučavati govornici, izvana ali i iz naših krajeva, kvalificirani za rad s mladima i u misiji. Osim poduke bit će i praktičan misijski rad u koji će se moći uključiti svi prisutni. Vjerujemo da će ova dva tjedna našim mladima ostati u nezaboravnom sjećanju, da će ih približiti Bogu, jedne drugima i da će im dati daljnji poticaj i elan u radu za Boga kada se vrati u svoje mjesne crkve.

Ovaj program koji smo omogućili mladima ponuđen im je po najnižoj mogućoj cijeni u želji da nikome cijena ne bude izgovor da propusti ovakav kvalitetan program. Svesni smo da živimo u vrijeme finansijskih izazova, ali isto tako smatramo da unatoč tome trebamo našim mladima ponuditi prave stvari i usmjeravati ih u ispravnom smjeru. Smatramo da ako kao Crkva budemo radili ujedinjeni i s pravim pobudama, možemo učiniti velike stvari i Bog će nas obilno blagosloviti. Zato sada pozivamo sve Vas koji nam u ovom programu možete pomoći i poduprijeti nas u bilo kojem smislu, da to i učinite.

Iznad svega molimo Vas da nas podupirete u molitvi, ohrabrenju i poticanju mladih da odu na ovaj program s kojeg se, ako budu išli s iskrenim namjerama, sigurno neće vratiti nepromijenjeni.

Sljedeća stvar koju Vas molimo jest pomoći u namirnicama. Ako se osjećate potaknutima, možete nam donirati bilo što od namirnica koje mogu duže stajati poput krumpira, luka, zelja, staklenki ajvara, meda, marmelade ili nešto slično. Te namirnice možete predati ili svome pastoru ili na neki način dostaviti izravno u Zagreb u Upravu crkve na Prilazu Gjure Deželića 77.

Rado ćemo prihvatići donaciju i u knjigama, časopisima, traktatima, DVD-ima ili drugim materijalima koji će se moći dijeliti ljudima i na taj način im se prenositi Božja riječ.

Ako bilo tko ima još neki dobar prijedlog ili želi na bilo koji drugi način pomoći u realizaciji ovog programa, slobodno nam se može javiti na sljedeće brojeve mobitela: 099 5997-403 ili 095 8126-830.

Neka Vas Bog blagoslovi u Vašim odlukama i neka pomogne da ovaj program bude na blagoslov svima, a posebice onima do čijih srca ovim programom želimo doprijeti.

Srdačan pozdrav od Odjela djece i mladih JUK-a.